

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

64. aastakäik

1. veebruar 2021

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2021/C 35/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
--------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2021/C 35/02	Kohtuasi C-461/18 P: Euroopa Kohtu (teine koda) 3. detsembri 2020. aasta otsus – Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd versus Distillerie Bonollo SpA jt (Apellatsioonkaebus – Dumping – Hiinast pärit viinhappe import – Apellatsioonkaebus, mille on esitanud esimeses kohtuastmes menetlusse astuja – Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 teise lõigu teine lause – Osaline vahepealne läbivaatamine – Läbivaatamise menetluses turumajanduslikust kohtlemisest ilmajäämine – Lõpliku dumpinguvastase tollimaksu muutmine – Normaalväärtuse määramine – Määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõige 9 – Vastuapellatsioonkaebus – Tühistamishagi, mille on esitanud Euroopa Liidu territooriumil asuvad konkureerivad tootjad – Vastuvõetavus – Otsene puutumus – Kohtuotsuse täitmise pädevuse jaotus)	2
2021/C 35/03	Kohtuasi C-787/18: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 26. novembri 2020. aasta otsus (Högsta förvaltningsdomstoleni eelotsusetaotlus – Rootsi) – Skatteverket versus Sögarð Fastigheter AB (Eelotsusetaotlus – Liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette käibemaksu mahaarvamise korrigeerimise teise maksukohustuslase poolt kui see, kes tegi esialgse mahaarvamise – Äriühingu poolt eraõiguslikele isikutele sellise kinnisasja müük, mille on andnud üürile nii see äriühing kui ka äriühing, kes oli varem kinnisasja omanik – Käibemaksukohustuse lõppemine kinnisasja eraõiguslikele isikutele müümise ajal)	3

2021/C 35/04	Kohtuasi C-815/18: Euroopa Kohtu (suurkoda) 1. detsembri 2020. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlanden eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Federatie Nederlandse Vakbeweging <i>versus</i> Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft (Eelotsusetaotlus – Direktiiv 96/71/EÜ – Artikli 1 lõiked 1 ja 3 ning artikli 2 lõige 1 – Töötajate lähetamine seoses teenuste osutamisega – Rahvusvahelistel vedudel töötavad sõidukijuhid – Kohaldamisala – Mõiste „lähetatud töötaja“ – Kabotaažveod – Artikli 3 lõiked 1, 3 ja 8 – ELTL artikkel 56 – Teenuste osutamise vabadus – Üldiselt kohaldatavaks tunnistatud kollektiivlepingud)	3
2021/C 35/05	Kohtuasi C-823/18 P: Euroopa Kohtu (teine koda) 25. novembri 2020. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> GEA Group AG (Apellatsioonkaebus – Keelatud kokkulepped – Tinastabilisaatorite ning poksiiditud sojaõli ja estrite põhiste termostabilisaatorite Euroopa turud – Hindade kindlaksmääramine, turgude jagamine ja tundliku äriteabe vahetamine – Käibe 10 % ülempiiri kohaldamine ühe ettevõtja moodustava üksuse suhtes – Algses rikkumise tuvastamise otsuses määratud trahvi muutva otsuse tühistamine – Trahvid – Mõiste „ettevõtja“ – Solidaarvastutus trahvi tasumise eest – Võrdse kohtlemise põhimõte – Trahvi tasumise tähtpäev muutmise korral)	5
2021/C 35/06	Kohtuasi C-44/19: Euroopa Kohtu (viies koda) 3. detsembri 2020. aasta otsus (Tribunal Supremo eelotsusetaotlus – Hispaania) – Repsol Petróleo, SA <i>versus</i> Administración General del Estado (Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2003/96/EÜ – Energiatoodete ja elektrienergia maksustamine – Artikli 21 lõige 3 – Maksustatava sündmuse puudumine – Energiatoodete tarbimine neid tootva ettevõtte territooriumil, selleks et toota energia lõpptooted, mille käigus saadakse vältimatult ka tooteid, mis ei ole energiatooted)	5
2021/C 35/07	Kohtuasi C-49/19: Euroopa Kohtu (viies koda) 25. novembri 2020. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Portugali Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Elektrooniline side – Universaalteenus ja kasutajate õigused seoses elektroonilise side võrkude ja -teenustega – Direktiiv 2002/22/EÜ – Võrgud ja teenused – Artikkel 13 – Universaalteenuse osutamise kohustuste rahastamine – Jagamismehhanism – Läbipaistvuse, minimaalse turumoonutuse, diskrimineerimiskeelu ja proportsionaalsuse põhimõtted)	6
2021/C 35/08	Kohtuasi C-59/19: Euroopa Kohtu (suurkoda) 24. novembri 2020. aasta otsus (Bundesgerichtshofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Wikingerhof GmbH & Co. KG <i>versus</i> Booking.com BV (Eelotsusetaotlus – Õiguslane koostöö tsiviilasjades – Määrus (EL) nr 1215/2012 – Kohtualluvus – Artikli 7 punktid 1 ja 2 – Valikuline kohtualluvus lepinguvälise kahju puhul – Selliste kaubandustavade lõpetamise nõue, mida peetakse konkurentsioigusega vastuolus olevaks – Selline turgu valitseva seisundi väidetav kuritarvitamine, mis tuleneb lepingutingimustega hõlmatud kaubandustavadest – Veebipõhine majutuse broneerimise platvorm booking.com)	6
2021/C 35/09	Kohtuasi C-62/19: Euroopa Kohtu (neljas koda) 3. detsembri 2020. aasta otsus (Tribunalul București eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Star Taxi App SRL <i>versus</i> Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București (Eelotsusetaotlus – ELTL artikkel 56 – Kohaldatavus – Puhtalt riigisisene olukord – Direktiiv 2000/31/EÜ – Artikli 2 punkt a – Mõiste „infoühiskonna teenused“ – Artikli 3 lõiked 2 ja 4 – Artikkel 4 – Kohaldatavus – Direktiiv 2006/123/EÜ – Teenused – III peatükk (Teenuseosutajate asutamisvabadus) ja IV peatükk (Teenuste vaba liikumine) – Kohaldatavus – Artiklid 9 ja 10 – Direktiiv (EL) 2015/1535 – Artikli 1 lõike 1 punktid e ja f – Mõiste „Teenuseid puudutav eeskiri“ – Mõiste „tehnilised eeskirjad“ – Artikli 5 lõige 1 – Varem teavitamata jätmise – Tuginemise võimalus – Linnas ühest kohast teise sõita soovivate isikute ja taksoveoalaga juhtide kontakteerimine nutitelefonil rakenduse abil – Kvalifitseerimine – Liikmesriigi õigusnormid, millega kehtestatakse sellele tegevusele eelneva loa taotlemise kord)	7
2021/C 35/10	Liidetud kohtuasjad C-72/19 P ja C-145/19 P: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 3. detsembri 2020. aasta otsus – Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh, Khadiga Mahmoud El Gammal <i>versus</i> Euroopa Liidu Nõukogu (Apellatsioonkaebus – Piiravad meetmed seoses olukorraga Egiptuses – Rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamine – Isikute, üksuste ja asutuste loetelu, kelle rahalised vahendid ja majandusressursid kuuluvad külmutamisele – Apellantide nime säilimine – Kolmanda riigi ametiasutuse otsus – Euroopa Liidu Nõukogu kohustus kontrollida, et selle otsuse tegemisel järgiti kaitseõiguseid ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele – Põhjemdamiskohustus)	8

2021/C 35/11	Liidetud kohtuasjad C-225/19 ja C-226/19: Euroopa Kohtu (suurkoda) 24. novembri 2020. aasta otsus (Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlemi eelotsusetaotlus – Madalmaad) – R.N.N.S. (C-225/19), K.A. (C-226/19) versus Minister van Buitenlandse Zaken (Eelotsusetaotlus – Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala – Ühenduse viisaeeskiri – Määrus (EÜ) nr 810/2009 – Artikli 32 lõiked 1 – 3 – Viisa andmisest keeldumise otsus – VI lisa – Standardvorm – Põhjendused – Oht ühe või mitme liikmesriigi avalikule korrale, sisejulgeolekule, rahvatervisele või rahvusvahelistele suhetele – Artikkel 22 – Teiste liikmesriikide keskasutustega eelnevalt konsulteerimise menetlus – Vastuväide viisa andmisele – Kaebus viisa andmisest keeldumise otsuse peale – Kohtuliku kontrolli ulatus – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47 – Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile)	10
2021/C 35/12	Kohtuasi C-269/19: Euroopa Kohtu (esimene koda) 25. novembri 2020. aasta otsus (Curtea de Apel Cluji eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Banca B. SA versus A.A.A. (Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Direktiiv 93/13/EMÜ – Lepingutingimuse ebaõiglaseks tunnistamise tagajärjed – Ebaõiglase lepingutingimuse asendamine – Muutuva intressimäära arvutamise meetod – Lubatavus – Poolte suunamine läbirääkimistele)	10
2021/C 35/13	Kohtuasi C-302/19: Euroopa Kohtu (viies koda) 25. novembri 2020. aasta otsus (Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlus – Itaalia) – Istituto nazionale della previdenza sociale versus WS (Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2011/98/EL – Kolmandatest riikidest pärit ühtse loaga töötajate õigused – Artikkel 12 – Õigus võrdsele kohtlemisele – Sotsiaalkindlustus – Liikmesriigi õigusnormid, mis jätavad perehüvitise saamise õiguse kindlaksmääramisel välja ühtse loa omaniku pereliikmed, kes ei ela selles liikmesriigis)	11
2021/C 35/14	Kohtuasi C-303/19: Euroopa Kohtu (viies koda) 25. novembri 2020. aasta otsus (Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlus – Itaalia) – Istituto nazionale della previdenza sociale versus VR (Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2003/109/EÜ – Pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatus – Artikkel 11 – Õigus võrdsele kohtlemisele – Sotsiaalkindlustus – Liikmesriigi õigusnormid, mis jätavad perehüvitise saamise õiguse kindlaksmääramisel välja pikaajalise elaniku pereliikmed, kes ei ela selles liikmesriigis)	12
2021/C 35/15	Kohtuasi C-311/19: Euroopa Kohtu (neljas koda) 3. detsembri 2020. aasta otsus (Nejvyšší správní soudi eelotsusetaotlus – Tšehhi Vabariik) – BONVER WIN, a.s. versus Ministerstvo financí ČR (Eelotsusetaotlus – Teenuste osutamise vabadus – Piirangud – Liikmesriigi õigusnormid, mis keelevad hasartmängude korraldamise teatud kohtades – ELTL artikli 56 kohaldatavus – Piiriülese elemendi olemasolu)	12
2021/C 35/16	Kohtuasi C-320/19: Euroopa Kohtu (viies koda) 3. detsembri 2020. aasta otsus (Verwaltungsgericht Berlini eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Ingredion Germany GmbH versus Bundesrepublik Deutschland (Eelotsusetaotlus – Keskkond – Direktiiv 2003/87/EÜ – Kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikutega kauplemise süsteem – Artikli 3 punkt h – Uued osalejad – Artikkel 10a – Üleminekueeskirjad lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamiseks – Otsus 2011/278/EL – Artikli 18 lõike 1 punkt c – Kütusepõhine tootmistase – Artikli 18 lõike 2 teine lõik – Arvestatava võimsuskasutusteguri väärtus)	13
2021/C 35/17	Kohtuasi C-352/19 P: Euroopa Kohtu (esimene koda) 3. detsembri 2020. aasta otsus – Région de Bruxelles-Capitale versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus – Määrus (EÜ) nr 1107/2009 – Taimekaitsevahendite turulelaskmine – Rakendusmäärus (EL) 2017/2324 – Toimeaine „glüfosaat“ heakskiidu pikendamine – ELTL artikkel 263 – Piirkondliku üksuse õigus esitada hagi – Otsene puutumus)	13
2021/C 35/18	Kohtuasi C-372/19: Euroopa Kohtu (viies koda) 25. novembri 2020. aasta otsus (ondernemingsrechtbank Antwerpeni eelotsusetaotlus – Belgia) – Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) versus Weareone.World BVBA, Wecandance NV (Eelotsusetaotlus – Konkurents – ELTL artikkel 102 – Turgu valitseva seisundi kuritarvitamine – Mõiste „õiglase hind“ – Autoriõiguste kollektiivse teostamise ühing – Tegelik monopol olukord – Turgu valitsev seisund – Kuritarvitamine – Muusikateoste ettekandmine muusikafestivalidel – Piletimüügi brutotulul põhinev tasumudel – Mõistlik suhe kollektiivse esindamise ühingu osutatava teenusega – Ettekantud muusikateoste hulgast selle osa kindlakstegemine, mis kuulub kollektiivse esindamise ühingu repertuaari)	14

2021/C 35/19	Kohtuasi C-445/19: Euroopa Kohtu (suurkoda) 24. novembri 2020. aasta otsus (Østre Landsretti eelotsusetaotlus – Taani) – Viasat Broadcasting UK Ltd versus TV2/Danmark A/S, Taani Kuningriik (Eelotsusetaotlus – Riigiabi – Avalik-õiguslik ringhäälinguettevõtja – ETL artikli 106 lõige 2 – Üldist majandushuvi pakkuvad teenused – Siseturuga kokkusobiv abi – ETL artikli 108 lõige 3 – Teatamine – Puudumine – Abisaaja kohustus maksta intressi ajavahemiku eest, mil abi oli ebaseaduslik – Intressi arvutamine – Arvesse võetavad summad)	15
2021/C 35/20	Kohtuasi C-510/19: Euroopa Kohtu (suurkoda) 24. novembri 2020. aasta otsus (Hof van beroep te Brusseli eelotsusetaotlus – Belgia) – kriminaalmenetlus järgmise isiku suhtes: AZ (Eelotsusetaotlus – Politseikoostöö ja õiguslane koostöö kriminaalasjades – Euroopa vahistamismäärus – Raamotsus 2002/584/JSK – Artikli 6 lõige 2 – Mõiste „vahistamismäärust täitev õigusasutus“ – Artikli 27 lõige 2 – Erikohustuse reegel – Artikli 27 lõike 3 punkt g ja lõige 4 – Erand – Muu süüteo uurimine kui see, mille eest isik üle anti – Vahistamismäärust täitva õigusasutuse nõusolek – Vahistamismäärust täitva liikmesriigi prokuratuuri nõusolek)	16
2021/C 35/21	Kohtuasi C-767/19: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 3. detsembri 2020. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Direktiivid 2009/72/EÜ ja 2009/73/EÜ – Elektrienergia ja maagaasi siseturg – Ühest küljest elektrienergia ja gaasi põhi- ja ülekandevõrkude haldamise ning teisest küljest tarne- ja tootmistevõrgu tegelik eraldamine – Sõltumatute riiklike reguleerivate asutuste loomine)	16
2021/C 35/22	Kohtuasi C-799/19: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 25. novembri 2020. aasta otsus (Okresný súd Košice I eelotsusetaotlus – Slovakkia) – NI, OJ ja PK versus Sociálna poisťovňa (Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Direktiiv 2008/94/EÜ – Artiklid 2 ja 3 – Töötajate kaitse tööandja maksejõuetuse korral – Mõiste „töötajate rahuldamata nõuded“ ja mõiste „tööandja maksejõuetus“ – Tööõnnetus – Töötaja surm – Mittevaralise kahju hüvitis – Nõude sissenõudmine tööandjalt – Võimatus – Garantiiasutus)	17
2021/C 35/23	Kohtuasi C-455/18 P: Oliver Spiekeri 12. juulil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 8. mai 2018. aasta määruse peale kohtuasjas T-92/18: Oliver Spieker versus EUIPO	18
2021/C 35/24	Kohtuasi C-259/20 P: João Miguel Barata 11. juunil 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 2. aprilli 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-81/18: Barata versus parlament	18
2021/C 35/25	Kohtuasi C-307/20 P: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf 9. juulil 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 13. mai 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-445/18: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)	19
2021/C 35/26	Kohtuasi C-308/20 P: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf 9. juulil 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 13. mai 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-535/18: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)	19
2021/C 35/27	Kohtuasi C-309/20 P: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf 9. juulil 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 13. mai 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-443/18: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)	19
2021/C 35/28	Kohtuasi C-310/20 P: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf 10. juulil 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 13. mai 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-446/18: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)	20
2021/C 35/29	Kohtuasi C-311/20 P: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf 10. juulil 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 13. mai 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-444/18: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)	20

2021/C 35/30	Kohtuasi C-312/20 P: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf 10. juulil 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 13. mai 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-534/18: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)	20
2021/C 35/31	Kohtuasi C-316/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugal) 16. juulil 2020 – VO jt versus SATA International – Azores Airlines SA	21
2021/C 35/32	Kohtuasi C-400/20 P: Dermavita Co. Ltd 21. augustil 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 25. juuni 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-104/19: Dermavita versus EUIPO – Allergan Holdings France (JUVÉDERM)	21
2021/C 35/33	Kohtuasi C-465/20 P: Euroopa Komisjoni 25. septembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda laiendatud koosseisus) 15. juuli 2020. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-778/16 ja T-892/16: Iirimaa jt versus komisjon	22
2021/C 35/34	Kohtuasi C-502/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Mons (Belgia) 5. oktoobril 2020 – TP versus Institut des Experts en Automobiles	23
2021/C 35/35	Kohtuasi C-521/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austria) 19. oktoobril 2020 – J.P. versus B.d.S.L.	24
2021/C 35/36	Kohtuasi C-522/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 19. oktoobril 2020 – OE versus VY	24
2021/C 35/37	Kohtuasi C-525/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 19. oktoobril 2020 – Association France Nature Environnement versus Premier ministre, Ministre de la Transition écologique et solidaire	25
2021/C 35/38	Kohtuasi C-538/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 21. oktoobril 2020 – Finanzamt B versus W AG	25
2021/C 35/39	Kohtuasi C-559/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Saarbrücken (Saksamaa) 26. oktoobril 2020 – Koch Media GmbH versus FU	26
2021/C 35/40	Kohtuasi C-573/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione tributaria provinciale di Parma (Itaalia) 30. oktoobril 2020 – Casa di Cura Città di Parma SpA versus Agenzia delle Entrate	27
2021/C 35/41	Kohtuasi C-574/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzgericht (Austria) 3. novembril 2020 – XO versus Finanzamt Waldviertel	28
2021/C 35/42	Kohtuasi C-576/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 4. novembril 2020 – CC versus Pensionsversicherungsanstalt	31
2021/C 35/43	Kohtuasi C-589/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Korneuburg (Austria) 10. novembril 2020 – JR versus Austrian Airlines AG	32
2021/C 35/44	Kohtuasi C-591/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 11. novembril 2020 – Reprensus GmbH versus S-V Pavlovi Trejd EOOD	32
2021/C 35/45	Kohtuasi C-594/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Markkinaoikeus (Soome) 12. novembril 2020 – Kuluttaja-asiamies versus MiGame Oy	33
2021/C 35/46	Kohtuasi C-595/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 13. novembril 2020 – UE versus ShareWood Switzerland AG ja VF	33

2021/C 35/47	Kohtuasi C-596/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Törvényszék (Ungari) 12. novembril 2020 – DuoDecad Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	34
2021/C 35/48	Kohtuasi C-598/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Satversmes tiesa (Läti) 13. novembril 2020 – AS „Pilsētas zemes dienests” versus Latvijas Republikas Saeima	36
2021/C 35/49	Kohtuasi C-599/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu) 13. novembril 2020 – UAB „Baltic Master” versus Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	36
2021/C 35/50	Kohtuasi C-601/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal d'arrondissement (Luksemburg) 13. novembril 2020 – Sovim SA versus Luxembourg Business Registers	37
2021/C 35/51	Kohtuasi C-613/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Salzburg (Austria) 18. novembril 2020 – CS versus Eurowings GmbH	39
2021/C 35/52	Kohtuasi C-614/20: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tallinna Halduskohus (Eesti) 18. novembril 2020 – AS Lux Express Estonia versus Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium	40

Üldkohus

2021/C 35/53	Kohtuasi T-714/18: Üldkohtu 9. detsembri 2020. aasta otsus – Adraces versus komisjon (Vahekohtuklausel – Partnerluse raamleping – Kohalik Europe Directi teabekeskus – Lepingu lõpetamine selle põhjust täpsustamata – Õiguskindlus – Hea usu põhimõte – Proportsionaalsus – Lepingupoole õiguste ja õiguspäraste huvide järgimine – Õigus heale haldusele)	42
2021/C 35/54	Kohtuasi T-722/18: Üldkohtu 9. detsembri 2020. aasta otsus – Repsol versus EUIPO – Basic (BASIC) (Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu kujutismärk BASIC – Varasemad riigisisesed ettevõtte nimed basic ja basic AG – Suhtelised keeldumispõhjused – Tähise kasutamine ulatuslikumalt kui kohaliku tähtsusega kaubanduses – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 4 ja artikli 53 lõike 1 punkt c (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 4 ja artikli 60 lõike 1 punkt c) – Osaline kehtetuks tunnistamine – Pärast Üldkohtu varasema otsuse tühistamist tehtud otsus – Tagasisaatja pädevuse puudumine – Määruse (EÜ) nr 216/96 artikkel 1d – Vastuhagi)	42
2021/C 35/55	Kohtuasi T-247/19: Üldkohtu 2. detsembri 2020. aasta otsus – Thunus jt versus EIP (Avalik teenistus – EIP töötajaskond – Töötasu – Põhipalkade astmestiku iga-aastane kohandamine – Õiguskindlus – Õiguspärane ootus – Töötajaskonnaga konsulteerimine – Põhjendamiskohustus – Proportsionaalsus)	43
2021/C 35/56	Kohtuasi T-318/19: Üldkohtu 2. detsembri 2020. aasta otsus – Thunus jt versus EIP (Avalik teenistus – EIP töötajad – Töötasu – Töötasu iga-aastane kohandamine – Õiguskindlus – Õiguspärane ootus – Personaliga konsulteerimine – Põhjendamiskohustus – Proportsionaalsus)	44
2021/C 35/57	Kohtuasi T-620/19: Üldkohtu 9. detsembri 2020. aasta otsus – Ace of spades versus EUIPO – Krupp ja Borrmann (JC JEAN CALL Champagne ROSÉ) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu ruumilise kaubamärgi JC JEAN CALL Champagne ROSÉ taotlus – Varasemad Euroopa Liidu ruumilised kaubamärgid – Suhtelised keeldumispõhjused – Tähiste sarnasus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) – Maine rikkumise puudumine – Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 5 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 8 lõige 5))	44

2021/C 35/58	Kohtuasi T-621/19: Üldkohtu 9. detsembri 2020. aasta otsus – <i>Ace of spades versus EUIPO</i> – Krupp ja Borrmann (JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu ruumilise kaubamärgi JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE taotlus – Varasemad Euroopa Liidu ruumilised kaubamärgid – Suhtelised keeldumispõhjused – Tähistesarnasus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) – Maine rikkumise puudumine – Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 5 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 8 lõige 5))	45
2021/C 35/59	Kohtuasi T-622/19: Üldkohtu 9. detsembri 2020. aasta otsus – <i>Ace of spades versus EUIPO</i> – Krupp ja Borrmann (JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu ruumilise kaubamärgi JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE taotlus – Varasemad Euroopa Liidu ruumilised kaubamärgid – Suhtelised keeldumispõhjused – Tähistesarnasus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) – Maine rikkumise puudumine – Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 5 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 8 lõige 5))	46
2021/C 35/60	Kohtuasi T-705/19: Üldkohtu 9. detsembri 2020. aasta otsus – <i>GV versus komisjon</i> (Avalik teenistus – Ametnikud – Psühholoogiline ahistamine – Abitaotlus – Taotluse tagasilükkamine – Teenistuse huvid – Ametikohtade võrdvärsus – Mõistlik aeg – Esialgsete tõendite puudumine – Vastutus)	46
2021/C 35/61	Kohtuasi T-819/19: Üldkohtu 9. detsembri 2020. aasta otsus – <i>Man and Machine versus EUIPO</i> – Bim Freelance (bim ready) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering – Kujutismärk bim ready – Varasem Euroopa Liidu kujutismärk BIM freelance – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosuse puudumine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b – Kaubamärgitaotluses esitatud teenuste loetelu piiramine) . . .	47
2021/C 35/62	Kohtuasi T-858/19: Üldkohtu 9. detsembri 2020. aasta otsus – <i>easyCosmetic Swiss versus EUIPO</i> – UWI (easycosmetic) (Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk easyCosmetic – Absoluutne keeldumispõhjus – Kirjeldavus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c))	48
2021/C 35/63	Kohtuasi T-30/20: Üldkohtu 9. detsembri 2020. aasta otsus – <i>Promed versus EUIPO</i> – Centrumelektroniki (Promed) (Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk Promed – Absoluutne keeldumispõhjus – Eristusvõime puudumine – Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt b) (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b))	48
2021/C 35/64	Kohtuasi T-190/20: Üldkohtu 9. detsembri 2020. aasta otsus – <i>Almea versus EUIPO</i> – Sanacorp Pharmahandel (Almea) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu kujutismärgi Almea taotlus – Varasem rahvusvaheline sõnamärk MEA – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))	49
2021/C 35/65	Kohtuasi T-536/19: Üldkohtu 7. detsembri 2020. aasta määrus – <i>Militos Symvouleftiki versus komisjon</i> (Tühistamishagi – Teenuste hanked – Hankemenetlus – Teabevahetusürituste korraldamise valdkonnas teenuste osutamine komisjoni esinduse Kreekas arvel – Hankemenetluse tühistamine – Põhjendatud huvi puudumine – Vastuvõetamatus)	50
2021/C 35/66	Kohtuasi T-792/19: Üldkohtu 4. detsembri 2020. aasta määrus – <i>Agepha Pharma versus EUIPO</i> – Apogepha Arzneimittel (AGEPHA) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Vastulause tagasivõtmine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	50

2021/C 35/67	Kohtuasi T-185/20: Üldkohtu 1. detsembri 2020. aasta määrus – Tikal Marine Systems <i>versus</i> EUIPO – Ultra Safety Systems (Tikal Tef-Gel) (Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Kehtetuks tunnistamise taotluse tagasivõtmine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	51
2021/C 35/68	Kohtuasi T-192/20: Üldkohtu 1. detsembri 2020. aasta määrus – Tikal Marine Systems <i>versus</i> EUIPO – Ultra Safety Systems (Ultra Tef-Gel) (Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Kehtetuks tunnistamise taotluse tagasivõtmine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	51
2021/C 35/69	Kohtuasi T-685/20: 16. novembril 2020 esitatud hagi – Asian Gear <i>versus</i> EUIPO – Multimox (Tõukeratas)	52
2021/C 35/70	Kohtuasi T-686/20: 16. novembril 2020 esitatud hagi – Asian Gear <i>versus</i> EUIPO – Multimox (Tõukeratas)	53
2021/C 35/71	Kohtuasi T-695/20: 18. novembril 2020 esitatud hagi – OG <i>versus</i> EIP	53
2021/C 35/72	Kohtuasi T-703/20: 27. novembril 2020 esitatud hagi – Mylan Ireland <i>versus</i> EMA	54
2021/C 35/73	Kohtuasi T-706/20: 30. novembril 2020 esitatud hagi – MiMedx Group <i>versus</i> EUIPO – DIZG (Epiflex)	55
2021/C 35/74	Kohtuasi T-711/20: 3. detsembril 2020 esitatud hagi – Puma <i>versus</i> EUIPO – CMS (CMS Italy)	56
2021/C 35/75	Kohtuasi T-712/20: 3. detsembril 2020 esitatud hagi – Škoda Investment <i>versus</i> EUIPO – Škoda Auto (tiivaga varustatud noole kujund)	57
2021/C 35/76	Kohtuasi T-715/20: 4. detsembril 2020 esitatud hagi – Degode <i>versus</i> EUIPO – Leo Pharma (Skinovea)	57
2021/C 35/77	Kohtuasi T-721/20: 9. detsembril 2020 esitatud hagi – Ühisettevõtte Clean Sky <i>versus</i> NG	58
2021/C 35/78	Kohtuasi T-722/20: 10. detsembril 2020 esitatud hagi – Far Polymers jt <i>versus</i> komisjon	59

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas**(2021/C 35/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 28, 25.1.2021

Eelmised väljaanded

ELT C 19, 18.1.2021

ELT C 9, 11.1.2021

ELT C 443, 21.12.2020

ELT C 433, 14.12.2020

ELT C 423, 7.12.2020

ELT C 414, 30.11.2020

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (teine koda) 3. detsembri 2020. aasta otsus – Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd versus Distillerie Bonollo SpA jt

(Kohtuasi C-461/18 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Dumping – Hiinast pärit viinhappe import – Apellatsioonkaebus, mille on esitanud esimeses kohtuastmes menetlusse astuja – Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 teise lõigu teine lause – Osaline vahepealne läbivaatamine – Läbivaatamise menetluses turumajanduslikust kohtlemisest ilmajäämine – Lõpliku dumpinguvastase tollimaksu muutmine – Normaalkäitumise määramine – Määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõige 9 – Vastuapellatsioonkaebus – Tühistamishagi, mille on esitanud Euroopa Liidu territooriumil asuvad konkureerivad tootjad – Vastuvõetavus – Otsene puutumus – Kohtuotsuse täitmise pädevuse jaotus)

(2021/C 35/02)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (esindajad: dikigoros K. Adamantopoulos ja advokaat P. Billiet)

Teised menetlusosalised: Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl (esindajad: *solicitor* R. MacLean ja *avocat* A. Bochon), Comercial Química Sarasa SL, Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: H. Marcos Fraile ja M. B. Driessen, keda abistas *avocat* N. Tuominen), Euroopa Komisjon (esindajad: M. França, J.-F. Brakeland ja A. Demeneix)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 3. mai 2018. aasta kohtuotsuse Distillerie Bonollo jt vs. nõukogu (T-431/12, EU:T:2018:251) resolutsiooni punkt 2 osas, milles Euroopa Liidu Üldkohus kohustas Euroopa Liidu Nõukogu võtma selle kohtuotsuse täitmiseks vajalikud meetmed.
3. Muus osas jätta vastuapellatsioonkaebus rahuldamata.
4. Jätta Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA ja Caviro Distillerie Srl-i ning Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni kohtukulud seoses apellatsioonkaebusega.
5. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud seoses vastuapellatsioonkaebusega tema enda kanda ja mõista temalt välja neli viiendikku Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA ja Caviro Distillerie Srl-i kohtukuludest seoses vastuapellatsioonkaebusega.

6. Jätta Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd ja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud seoses vastuapellatsioonkaebusega nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 341, 24.9.2018.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 26. novembri 2020. aasta otsus (Högsta förvaltningsdomstoleni eelotsusetaotlus – Rootsi) – Skatteverket versus Sögarð Fastigheter AB

(Kohtuasi C-787/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette käibemaksu mahaarvamise korrigeerimise teise maksukohustuslase poolt kui see, kes tegi esialgse mahaarvamise – Äriühingu poolt eraõiguslikele isikutele sellise kinnisasja müük, mille on andnud üürile nii see äriühing kui ka äriühing, kes oli varem kinnisasja omanik – Käibemaksukohustuse lõppemine kinnisasja eraõiguslikele isikutele müümise ajal)

(2021/C 35/03)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Högsta förvaltningsdomstolen

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Skatteverket

Vastustaja: Sögarð Fastigheter AB

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis küll sätestavad nimetatud direktiivi artikli 188 lõike 2 alusel, et kinnisasja võõrandaja ei ole kohustatud mahaarvatud sisendkäibemaksu korrigeerima, kui omandaja kasutab seda kinnisasja üksnes mahaarvamiseõigust andvateks tehinguteks, ent panevad samal ajal omandajale kohustuse seda mahaarvamist korrigeerida korrigeerimisperioodi ülejäänud kestuse osas, kui ta omakorda võõrandab kinnisasja kolmandale isikule, kes ei kasuta seda niisugusteks tehinguteks.

⁽¹⁾ ELT C 72, 25.2.2019.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 1. detsembri 2020. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlandeni eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Federatie Nederlandse Vakbeweging versus Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

(Kohtuasi C-815/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 96/71/EÜ – Artikli 1 lõiked 1 ja 3 ning artikli 2 lõige 1 – Töötajate lähetamine seoses teenuste osutamisega – Rahvusvahelistel vedudel töötavad sõidukijuhid – Kohaldamisala – Mõiste „lähetatud töötaja“ – Kabotaažveod – Artikli 3 lõiked 1, 3 ja 8 – ELTL artikkel 56 – Teenuste osutamise vabadus – Üldiselt kohaldatavaks tunnistatud kollektiivlepingud)

(2021/C 35/04)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Kostjad: Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega tuleb tõlgendada nii, et see on kohaldatav riikidevahelisele teenuste osutamisele autovedude sektoris.
2. Direktiivi 96/71 artikli 1 lõikeid 1 ja 3 ning artikli 2 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et töötajat, kes tegutseb rahvusvahelise autoveo sektoris sõidukijuhina tšarterlepingu alusel, mille on sõlminud tema tööandjaks olev liikmesriigis asuv ettevõtja ja ettevõtja, kes asub muus liikmesriigis kui see, kus töötaja tavaliselt töötab, on nende sätete tähenduses liikmesriigi territooriumile lähetatud töötaja, kui tema töö tegemine on asjaomase piiratud aja jooksul selle territooriumiga piisavalt seotud. Sellise seose olemasolu tehakse kindlaks niisuguste tegurite üldise hindamise raames nagu nende tegevuste laad, millega asjaomane töötaja nimetatud territooriumil tegeleb, see, kui tugev on töötaja tegevuste seos iga selle liikmesriigi territooriumiga, kus ta tegutseb, ning see, milline osakaal kogu veoteenuses on nendel tegevustel, millega ta seal tegeleb.

Asjaolu, et rahvusvaheline sõidukijuht, kelle on ühes liikmesriigis asuv ettevõtja vahendanud teises liikmesriigis asuvale ettevõtjale, saab oma ülesannetega seotud juhised, alustab või lõpetab need ülesanded teise ettevõtja asukohas, ei ole iseenesest piisav järeldamiseks, et see sõidukijuht on lähetatud teise liikmesriigi territooriumile direktiivi 96/71 tähenduses, kui selle sõidukijuhi töö tegemine ei ole muude tegurite alusel asjaomase territooriumiga piisavalt seotud.
3. Direktiivi 96/71 artikli 1 lõikeid 1 ja 3 ning artikli 2 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et töötajate lähetamise olemasolu hindamisel ei oma iseenesest tähtsust, et töötajate vahendamise lepingu sõlminud ettevõtjate vahel on kontsernisuhe.
4. Direktiivi 96/71 artikli 1 lõikeid 1 ja 3 ning artikli 2 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et töötajat, kes töötab autovedude sektoris sõidukijuhina ja kes ühes liikmesriigis asuva ja tema tööandjaks oleva ettevõtja ning teises liikmesriigis asuva ettevõtja vahelise tšarterlepingu alusel teeb kabotaažvedusid mõne muu liikmesriigi territooriumil kui liikmesriik, mille territooriumil ta tavaliselt töötab, tuleb põhimõtteliselt pidada lähetatuks selle liikmesriigi territooriumile, kus asjaomaseid vedusid tehakse. Kabotaažveo kestusel ei ole sellise lähetamise olemasolu hindamisel tähtsust, ilma et see piiraks selle direktiivi artikli 3 lõike 3 võimalikku kohaldamist.
5. Direktiivi 96/71 artikli 3 lõikeid 1 ja 8 tuleb tõlgendada nii, et seda, kas kollektiivleping on tunnistatud üldiselt kohaldatavaks, tuleb hinnata kohaldatavate riigisiseste õigusnormide alusel. Nendes sätetes kasutatud mõistele vastab kollektiivleping, mida ei ole üldiselt kohaldatavaks tunnistatud, kuid mille järgimine toob kaasa selle kohaldamisalasse kuuluva ettevõtja suhtes teise üldiselt kohaldatava kollektiivlepingu kohaldamisest vabastamise, ja mille sätted on selle teise kollektiivlepingu sätetega sisuliselt identsed.

(¹) ELT C 122, 1.4.2019.

Euroopa Kohtu (teine koda) 25. novembri 2020. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus GEA Group AG**(Kohtuasi C-823/18 P) ⁽¹⁾**

(Apellatsioonkaebus – Keelatud kokkulepped – Tinastabilisaatorite ning poksiiditud sojaõli ja estrite põhiste termostabilisaatorite Euroopa turud – Hindade kindlaksmääramine, turgude jagamine ja tundliku äriteabe vahetamine – Käibe 10 % ülempiiri kohaldamine ühe ettevõtjat moodustava üksuse suhtes – Algses rikkumise tuvastamise otsuses määratud trahvi muutva otsuse tühistamine – Trahvid – Mõiste „ettevõtja“ – Solidaarvastutus trahvi tasumise eest – Võrdse kohtlemise põhimõte – Trahvi tasumise tähtpäev muutmise korral)

(2021/C 35/05)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: T. Christoforou, P. Rossi ja V. Bottka, hiljem P. Rossi ja V. Bottka)

Teine menetlusosaline: GEA Group AG (esindajad: Rechtsanwälte C. Wagner ja I. du Mont)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 18. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus GEA Group vs. komisjon (T-640/16, EU:T:2018:700).
2. Suunata kohtuasi T-640/16 Euroopa Liidu Üldkohtusse tagasi.
3. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

⁽¹⁾ ELT C 93, 11.3.2019.

Euroopa Kohtu (viies koda) 3. detsembri 2020. aasta otsus (Tribunal Supremo eelotsusetaotlus – Hispaania) – Repsol Petróleo, SA versus Administración General del Estado**(Kohtuasi C-44/19) ⁽¹⁾**

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2003/96/EÜ – Energiatoodete ja elektrienergia maksustamine – Artikli 21 lõige 3 – Maksustatava sündmuse puudumine – Energiatoodete tarbimine neid tootva ettevõtte territooriumil, selleks et toota energia lõpptooteid, mille käigus saadakse vältimatult ka tooteid, mis ei ole energiatooted)

(2021/C 35/06)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Repsol Petróleo, SA

Vastustaja: Administración General del Estado

Resolutsioon

Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, artikli 21 lõike 3 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et kui ettevõtte, mis toodab energiatooteid, mis on mõeldud kasutamiseks kütteaine või mootorikütusena, tarbib ise enda toodetud energiatooteid ning kui tootmisprotsessi käigus tekib vältimatult ka muid kui energiatooteid, millel on majanduslik väärtus, ei kohaldata tarbimise selle osa suhtes, mis toob kaasa nende muude kui energiatoodete saamise, nimetatud sättes ette nähtud erandit energiatoodete maksustatavast sündmusest.

(¹) ELT C 155, 6.5.2019.

Euroopa Kohtu (viies koda) 25. novembri 2020. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Portugali Vabariik

(Kohtuasi C-49/19) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Elektrooniline side – Universaalteenus ja kasutajate õigused seoses elektroonilise side võrkude ja -teenustega – Direktiiv 2002/22/EÜ – Võrgud ja teenused – Artikkel 13 – Universaalteenuse osutamise kohustuste rahastamine – Jagamismehhanism – Läbipaistvuse, minimaalse turumoonutuse, diskrimineerimiskeelu ja proportsionaalsuse põhimõtted)

(2021/C 35/07)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Nicolae, P. Costa de Oliveira ja G. Braga da Cruz, hiljem L. Nicolae ja G. Braga da Cruz)

Kostja: Portugali Vabariik (esindajad: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa ja M. J. Marques, keda abistas *advogado* D. Silva Morais)

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

(¹) ELT C 112, 25.3.2019.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 24. novembri 2020. aasta otsus (Bundesgerichtshofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Wikingerhof GmbH & Co. KG versus Booking.com BV

(Kohtuasi C-59/19) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Õiguslane koostöö tsiviilasjades – Määrus (EL) nr 1215/2012 – Kohtualluvus – Artikli 7 punktid 1 ja 2 – Valikuline kohtualluvus lepinguvälise kahju puhul – Selliste kaubandustavade lõpetamise nõue, mida peetakse konkurentsioigusega vastuolus olevaks – Selline turgu valitseva seisundi väidetav kuritarvitamine, mis tuleneb lepingutingimustega hõlmatud kaubandustavade – Veebipõhine majutuse broneerimise platvorm booking.com)

(2021/C 35/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Wikingerhof GmbH & Co. KG

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Booking.com BV

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 7 punkti 2 tuleb tõlgendada nii, et see kuulub kohaldamisele hagi suhtes, millega soovitakse lõpetada teatav tegevus, mis toimub hagejat kostjaga siduva lepingulise suhte raames ja mis põhineb kostja turgu valitseva seisundi väidetaval kuritarvitamisel, millega ta rikub konkurentsioigust.

(¹) ELT C 155, 6.5.2019.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 3. detsembri 2020. aasta otsus (Tribunalul București eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Star Taxi App SRL versus Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București

(Kohtuasi C-62/19) (¹)

(Eelotsusetaotlus – ETL artikkel 56 – Kohaldatavus – Puhtalt riigisisene olukord – Direktiiv 2000/31/EÜ – Artikli 2 punkt a – Mõiste „infoühiskonna teenused“ – Artikli 3 lõiked 2 ja 4 – Artikkel 4 – Kohaldatavus – Direktiiv 2006/123/EÜ – Teenused – III peatükk (Teenuseosutajate asutamisvabadus) ja IV peatükk (Teenuste vaba liikumine) – Kohaldatavus – Artiklid 9 ja 10 – Direktiiv (EL) 2015/1535 – Artikli 1 lõike 1 punktid e ja f – Mõiste „Teenuseid puudutav eeskiri“ – Mõiste „tehnilised eeskirjad“ – Artikli 5 lõige 1 – Varem teavitamata jätmine – Tuginemise võimalus – Linnas ühest kohast teise sõita soovivate isikute ja taksoveoloaga juhtide kontakteerimine nutitelefoni rakenduse abil – Kvalifitseerimine – Liikmesriigi õigusnormid, millega kehtestatakse sellele tegevusele eelneva loa taotlemise kord)

(2021/C 35/09)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul București

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Star Taxi App SRL

Kostjad: Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București

menetluses osalesid: IB, Camera Națională a Taximetriștilor din România, D'Artex Star SRL, Auto Cobălcescu SRL, Cristaxi Service SRL

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) artikli 2 punkti a, milles viidatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. septembri 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/1535, millega nähakse ette tehnilistest eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord, artikli 1 lõike 1 punktile b, tuleb tõlgendada nii, et „infoühiskonna teenust“ nende sätete tähenduses kujutab endast vahendusteenus, mille puhul nutitelefonirakenduse abil kontakteeritakse tasu eest isikud, kes soovivad linnas ühest kohast teise sõita, ja taksoveoloaga juhid; mille osutamiseks on teenuseosutaja sõlminud juhtidega kuutasu eest lepingud, kuid ta ei edasta neile tellimusi, ei määra kindlaks sõiduhinda ega taga selle kogumist klientidelt, kes maksavad selle otse taksojuhile, ega kontrolli ka sõidukite ja nende juhtide taset ega viimaste käitumist.
2. Direktiivi 2015/1535 artikli 1 lõike 1 punkti f tuleb tõlgendada nii, et „tehniliseks eeskirjaks“ selle sätte tähenduses ei ole kohaliku omavalitsuse õigusnormid, mis seavad sellise vahendusteenuse osutamisele – mille eesmärk on nutitelefonirakenduse abil tasu eest kontakteerida isikud, kes soovivad linnas ühest kohast teise sõita, ja taksoveoloaga juhid ning mis kujutavad endast „infoühiskonna teenuseid“ direktiivi 2015/1535 artikli 1 lõike 1 punkti b tähenduses – sellise eelneva loa saamise kohustuse, mis kehtis juba teistele taksotellimisteenuste osutajatele.
3. ETLT artiklit 56, direktiivi 2000/31 artikli 3 lõikeid 2 ja 4 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul artiklit 16 tuleb tõlgendada nii, et need ei ole kohaldatavad vaidluses, kus kõik asjasse puutuvad asjaolud leiavad aset ainult ühes liikmesriigis.

Direktiivi 2000/31 artiklit 4 tuleb tõlgendada nii, et see ei ole kohaldatav liikmesriigi õigusnormide suhtes, mis seavad sellise vahendusteenuse – mille eesmärk on nutitelefonirakenduse abil tasu eest kontakteerida isikud, kes soovivad linnas ühest kohast teise sõita, ja taksoveoloaga juhid ning mis liigitub „infoühiskonna teenuseks“ vastavalt direktiivi 2000/31 artikli 2 punktile a, mis viitab direktiivi 2015/1535 artikli 1 lõike 1 punktile b – osutamisele sellise eelneva loa saamise kohustuse, mis kehtis juba teistele taksotellimisteenuste osutajatele.

Direktiivi 2006/123 artikleid 9 ja 10 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi õigusnormid, mis seavad sellise vahendusteenuse – mille eesmärk on nutitelefonirakenduse abil tasu eest kontakteerida isikud, kes soovivad linnas ühest kohast teise sõita, ja taksoveoloaga juhid – osutamisele eelneva loa saamise kohustuse, on nende õigusnormidega vastuolus, kui selle loa saamise tingimused ei vasta nimetatud artiklites sätestatud nõuetele osas, millega kehtestatakse asjaomase teenuse osutamisele ebasobivate tehniliste nõuete täitmise kohustus; seda asjaolu peab eelotsusetaotluse esitanud kohus kontrollima.

⁽¹⁾ ELT C 164, 13.5.2019.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 3. detsembri 2020. aasta otsus – Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh, Khadiga Mahmoud El Gammal versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Liidetud kohtuasjad C-72/19 P ja C-145/19 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Piiravad meetmed seoses olukorraga Egiptuses – Rahaliste vahendite ja majandusressursside külmumine – Isikute, üksuste ja asutuste loetelu, kelle rahalised vahendid ja majandusressursid kuuluvad külmumisele – Apellantide nime säilimine – Kolmanda riigi ametiasutuse otsus – Euroopa Liidu Nõukogu kohustus kontrollida, et selle otsuse tegemisel järgiti kaitseõiguseid ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele – Põhjendamiskohustus)

(2021/C 35/10)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

(kohtuasi C-72/19 P)

Apellandid: Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh, Khadiga Mahmoud El Gammal (esindajad: Lord Anderson, QC, B. Kennelly, QC, barrister J. Pobjoy ning solicitors G. Martin, C. Enderby Smith ja F. Holmery)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J. Kneale ja V. Piessevaux, hiljem A. Antoniadis et V. Piessevaux)

(kohtuasi C-145/19 P)

Apellandid: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak enda ja Suzanne Saleh Thabeti ning Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubaraki nimel, kes kõik on Mohamed Hosni Elsayed Mubaraki pärijad (esindajad: Lord Anderson, QC, B. Kennelly, QC, barrister J. Pobjoy ning solicitors G. Martin, C. Enderby Smith ja F. Holmey)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J. Kneale ja V. Piessevaux, hiljem M. Balta ja V. Piessevaux)

Resolutsioon

- 1) Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 22. novembri 2018. aasta kohtuotsus Saleh Thabet jt vs. nõukogu (T-274/16 ja T-275/16, ei avaldata, EU:T:2018:826) osas, milles Üldkohus jättis rahuldamata nõude tühistada nõukogu 18. märtsi 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/411, millega muudetakse otsust 2011/172/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta olukorra tõttu Egiptuse, ja nõukogu 21. märtsi 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/496, millega muudetakse otsust 2011/172/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Egiptuses.
- 2) Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 12. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Mubarak vs. nõukogu (T-358/17, ei avaldata, EU:T:2018:905).
- 3) Tühistada otsused 2016/411 ja 2017/496 osas, milles need puudutavad Suzanne Saleh Thabeti, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubaraki, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubaraki, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekhi ja Khadiga Mahmoud El Gammali.
- 4) Tühistada otsus 2017/496, nõukogu 21. märtsi 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/491, millega rakendatakse määrust (EL) nr 270/2011 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Egiptuses, nõukogu 21. märtsi 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/466, millega muudetakse otsust 2011/172/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Egiptuses, ja nõukogu 21. märtsi 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/465, millega rakendatakse määrust (EL) nr 270/2011 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Egiptuses, osas, milles need aktid puudutavad Mohamed Hosni Elsayed Mubaraki.
- 5) Mõista nii esimeses kohtuastmes kui ka käesolevate apellatsioonkaebuste menetlemisel kantud kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

⁽¹⁾ ELT C 155, 6.5.2019
ELT C 148, 29.4.2019

Euroopa Kohtu (suurkoda) 24. novembri 2020. aasta otsus (Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlemi eelotsusetaotlus – Madalmaad) – R.N.N.S. (C-225/19), K.A. (C-226/19) versus Minister van Buitenlandse Zaken

(Liidetud kohtuasjad C-225/19 ja C-226/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala – Ühenduse viisaeeskiri – Määrus (EÜ) nr 810/2009 – Artikli 32 lõiked 1 – 3 – Viisa andmisest keeldumise otsus – VI lisa – Standardvorm – Põhjendused – Oht ühe või mitme liikmesriigi avalikule korrale, sisejulgeolekule, rahvatervisele või rahvusvahelistele suhetele – Artikkel 22 – Teiste liikmesriikide keskasutustega eelnevalt konsulteerimise menetlus – Vastuväide viisa andmisele – Kaebus viisa andmisest keeldumise otsuse peale – Kohtuliku kontrolli ulatus – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47 – Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile)

(2021/C 35/11)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: R.N.N.S. (C-225/19), K.A. (C-226/19)

Vastustaja: Minister van Buitenlandse Zaken

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määruse (EÜ) nr 810/2009, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrusega (EL) nr 610/2013) artikli 32 lõikeid 2 ja 3 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 tuleb tõlgendada nii, et esiteks peab liikmesriik, kes on teinud määruse nr 810/2009 (muudetud määrusega nr 610/2013) artikli 32 lõike 1 punkti a alapunkti vi alusel lõpliku otsuse, millega keelduti viisa andmisest, kuna teine liikmesriik on esitanud viisa andmisele vastuväite, nimetama selles otsuses liikmesriigi, kes sellise vastuväite esitas, sel vastuväitel põhineva keeldumise konkreetse põhjuse, millele lisatakse vajaduse korral nimetatud vastuväite põhjenduste sisu ning ametiasutus, kelle poole viisataotleja võib selles teises liikmesriigis kasutatavate õiguskaitsevahendite teadasaamiseks pöörduda, ning teiseks, kui selle otsuse peale esitatakse määruse nr 810/2009 (muudetud määrusega nr 610/2013) artikli 32 lõike 3 alusel kaebus, siis selle liikmesriigi kohtud, kes viimati nimetatud otsuse vastu on võtnud, ei või kontrollida teise liikmesriigi poolt viisa andmisele esitatud vastuväite sisulist õiguspärasust.

⁽¹⁾ ELT C 187, 3.6.2019.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 25. novembri 2020. aasta otsus (Curtea de Apel Cluj eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Banca B. SA versus A.A.A.

(Kohtuasi C-269/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Direktiiv 93/13/EMÜ – Lepingutingimuse ebaõiglaseks tunnistamise tagajärjed – Ebaõiglase lepingutingimuse asendamine – Muutuva intressimäära arvutamise meetod – Lubatavus – Poolte suunamine läbirääkimistele)

(2021/C 35/12)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Cluj

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Banca B. SA

Vastustaja: A.A.A.

Resolutsioon

Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et pärast seda, kui on tuvastatud, et tingimused, millega nähakse ette kindlaks muutuva intressimäära kindlaksmääramise meetod niisuguses laenulepingus, nagu on kõne all põhikohtuasjas, on ebaõiglased, ja kui see leping ei saa pärast ebaõiglaste tingimuste kõrvalejätmist enam kehtida ning kui riigisiseses õiguses puuduvad dispositiivsed õigusnormid, siis peab liikmesriigi kohus riigisisest õigust tervikuna arvestades võtma kõik meetmed, et kaitsta tarbijat selle lepingu tühistamise võimalike eriti kahjulike tagajärgede eest. Sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas ei takista miski liikmesriigi kohtul teha pooltele ettepanekut pidada läbirääkimisi intressimäära arvutamise meetodi kindlaksmääramise üle, tingimusel et ta määrab kindlaks nende läbirääkimiste raamistiku ja läbirääkimiste eesmärk on luua lepingupoolte õiguste ja kohustuste vahel tegelik tasakaal, võttes eelkõige arvesse direktiivi 93/13 aluseks olevat tarbijakaitse eesmärki.

⁽¹⁾ ELT C 238, 15.7.2019.

Euroopa Kohtu (viies koda) 25. novembri 2020. aasta otsus (Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlus – Itaalia) – Istituto nazionale della previdenza sociale versus WS

(Kohtuasi C-302/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2011/98/EL – Kolmandatest riikidest pärit ühtse loa töötajate õigused – Artikkel 12 – Õigus võrdsele kohtlemisele – Sotsiaalkindlustus – Liikmesriigi õigusnormid, mis jätavad perehüvitise saamise õiguse kindlaksmääramisel välja ühtse loa omaniku pereliikmed, kes ei ela selles liikmesriigis)

(2021/C 35/13)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Istituto nazionale della previdenza sociale

Vastustaja: WS

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/98/EL kolmandate riikide kodanikele liikmesriigis elamist ja töötamist võimaldava ühtse loa taotlemise ühtse menetluse ning liikmesriigis seaduslikult elavate kolmandatest riikidest pärit töötajate ühiste õiguste kohta artikli 12 lõike 1 punkti e tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt sotsiaalkindlustushüvitise saamise õiguse kindlaksmääramisel ei võeta arvesse selle direktiivi artikli 2 punkti c tähenduses ühtse loa omaniku pereliikmeid, kes elavad mitte selle liikmesriigi territooriumil, vaid kolmandas riigis, samas kui nimetatud liikmesriigi kodaniku pereliikmeid, kes elavad kolmandas riigis, võetakse arvesse.

⁽¹⁾ ELT C 288, 26.8.2019.

Euroopa Kohtu (viies koda) 25. novembri 2020. aasta otsus (Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlus – Itaalia) – Istituto nazionale della previdenza sociale versus VR

(Kohtuasi C-303/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2003/109/EÜ – Pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatus – Artikkel 11 – Õigus võrdsele kohtlemisele – Sotsiaalkindlustus – Liikmesriigi õigusnormid, mis jäätavad perehüvitise saamise õiguse kindlaksmääramisel välja pikaajalise elaniku pereliikmed, kes ei ela selles liikmesriigis)

(2021/C 35/14)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Istituto nazionale della previdenza sociale

Vastustaja: VR

Resolutsioon

Nõukogu 25. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/109/EÜ pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta artikli 11 lõike 1 punkti d tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt sotsiaalkindlustushüvitise saamise õiguste kindlaksmääramisel ei võeta arvesse selle direktiivi artikli 2 punkti b tähenduses pikaajalise elaniku pereliikmeid, kes elavad mitte selle liikmesriigi territooriumil, vaid kolmandas riigis, samas kui võetakse arvesse nimetatud liikmesriigi kodaniku pereliikmeid, kes elavad kolmandas riigis, kui see liikmesriik ei ole nimetatud direktiivi riigisisesele õigusele üle võttes väljendanud soovi tugineda selle direktiivi artikli 11 lõikes 2 lubatud erandile võrdsest kohtlemisest.

⁽¹⁾ ELT C 288, 26.8.2019

Euroopa Kohtu (neljas koda) 3. detsembri 2020. aasta otsus (Nejvyšší správní soudi eelotsusetaotlus – Tšehhi Vabariik) – BONVER WIN, a.s. versus Ministerstvo financí ČR

(Kohtuasi C-311/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Teenuste osutamise vabadus – Piirangud – Liikmesriigi õigusnormid, mis keeleavad hasartmängude korraldamise teatud kohtades – ELTL artikli 56 kohaldatavus – Piiriülese elemendi olemasolu)

(2021/C 35/15)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší správní soud

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: BONVER WIN, a.s.

Vastustaja: Ministerstvo financí ČR

Resolutsioon

ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et see on kohaldatav sellise liikmesriigis asuva äriühingu olukorrale, kes on jäänud ilma hasartmängude korraldamise loast pärast seda, kui selles liikmesriigis jõustusid õigusnormid, mis määravad kindlaks kohad, kus selliseid mängu on lubatud korraldada, kusjuures need normid on vahet tegemata kohaldatavad kõikidele selle liikmesriigi territooriumil tegutsevatele teenuseosutajatele, olenemata sellest, kas nad pakuvad teenuseid oma liikmesriigi või teiste liikmesriikide kodanikele, juhul kui teatav osa selle äriühingu klientuurist pärineb teisest liikmesriigist kui see, kus asub tema ettevõtte.

(¹) ELT C 213, 24.6.2019.

Euroopa Kohtu (viies koda) 3. detsembri 2020. aasta otsus (Verwaltungsgericht Berlini eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Ingredion Germany GmbH versus Bundesrepublik Deutschland

(Kohtuasi C-320/19) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Keskkond – Direktiiv 2003/87/EÜ – Kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikutega kauplemise süsteem – Artikli 3 punkt h – Uued osalejad – Artikkel 10a – Üleminekueeskirjad lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamiseks – Otsus 2011/278/EL – Artikli 18 lõike 1 punkt c – Kütusepõhine tootmistase – Artikli 18 lõike 2 teine lõik – Arvestatava võimsuskasutusteguri väärtus)

(2021/C 35/16)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ingredion Germany GmbH

Kostja: Bundesrepublik Deutschland

Resolutsioon

Komisjoni 27. aprilli 2011. aasta otsuse 2011/278/EL, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks, artikli 18 lõike 2 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et uutele osalejatele lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamiseks peab arvestatava võimsuskasutusteguri väärtus olema väiksem kui 100 %.

(¹) ELT C 246, 22.7.2019.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 3. detsembri 2020. aasta otsus – Région de Bruxelles-Capitale versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-352/19 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus – Määrus (EÜ) nr 1107/2009 – Taimekaitsevahendite turuleaskmine – Rakendusmäärus (EL) 2017/2324 – Toimeaine „glüfosaat“ heakskiidu pikendamine – ELTL artikkel 263 – Piirkondliku üksuse õigus esitada hagi – Otsene puutumus)

(2021/C 35/17)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Région de Bruxelles-Capitale (esindaja: avocat A. Bailleux)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: X. Lewis, F. Castillo de la Torre, I. Naglis ja F. Castilla Contreras)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Région de Bruxelles-Capitale'lt.

⁽¹⁾ ELT C 220, 1.7.2019.

Euroopa Kohtu (viies koda) 25. novembri 2020. aasta otsus (ondernemingsrechtbank Antwerpeni eelotsusetaotlus – Belgia) – Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) versus Weareone.World BVBA, Wecandance NV

(Kohtuasi C-372/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Konkurents – ELTL artikkel 102 – Turgu valitseva seisundi kuritarvitamine – Mõiste „õiglane hind“ – Autoriõiguste kollektiivse teostamise ühing – Tegeliku monopoli olukord – Turgu valitsev seisund – Kuritarvitamine – Muusikateoste ettekandmine muusikafestivalidel – Piletimüügi brutotulul põhinev tasumudel – Mõistlik suhe kollektiivse esindamise ühingu osutatava teenusega – Ettekantud muusikateoste hulgast selle osa kindlakstegemine, mis kuulub kollektiivse esindamise ühingu repertuaari)

(2021/C 35/18)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

ondernemingsrechtbank Antwerpen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)

Kostjad: Weareone.World BVBA, Wecandance NV

Resolutsioon

ELTL artiklit 102 tuleb tõlgendada nii, et turgu valitseva seisundi kuritarvitamine selle artikli tähenduses ei ole see, kui kollektiivse esindamise ühing, kellel on teatavas liikmesriigis asjaomase artikli tähenduses tegelik monopol, näeb muusikaürituste korraldajate suhtes muusikateoste üldsusele edastamise õigusega seoses ette sellise tasumudeli, milles:

- esiteks arvutatakse autoriõiguse alusel tasumisele kuuluvad tasud tariifi alusel, mida kohaldatakse piletimüügi brutotulu alusel, ilma et sellest tulust saaks maha arvata kõik festivali korraldamisega seotud kulud, millel puudub seos festivalil ette kantud muusikateostega, tingimusel et kõiki konkreetse juhtumi asjakohaseid asjaolusid arvestades ei ole tegelik tasu, mida kollektiivse esindamise ühing selle mudeli alusel tegelikult määrab, ülemäära suur, arvestades eelkõige teoste kasutamise laadi ja ulatust, kasutamise majanduslikku väärtust ja selle esindamisühingu osutatavate teenuste majanduslikku väärtust – mida peab kontrollima liikmesriigi kohus, ja

- teiseks kasutatakse selle kindlakstegemiseks, kui suur on ettekantud muusikateoste hulgast see osa, mis kuulub vastava esindamisühingu repertuaari, astmelist kindlasummalist süsteemi, tingimusel et ei ole olemas muud meetodit, mis võimaldaks nende teoste kasutamist täpsemini tuvastada ja arvuliselt kindlaks teha ning mis täidab sama õiguspärasest eesmärgi, milleks on autorite, heliloojate ja muusikakirjastajate huvide kaitse, ilma et see tooks kaasa autoriõigusega kaitstud muusikateoste kasutamise lepingute haldamise ja kaitstud muusikateoste kasutamise järelevalve kulude ebaproportsionaalse suurenemise; seda tuleb kontrollida liikmesriigi kohtul, lähtudes tema lahendada olevast konkreetsest juhtumist ja võttes arvesse kõiki asjakohaseid asjaolusid, sealhulgas esitatud andmete kättesaadavust ja usaldusväärsust ning olemasolevaid tehnoloogilisi vahendeid.

(¹) ELT C 270, 12.8.2019.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 24. novembri 2020. aasta otsus (Østre Landsreti eelotsusetaotlus – Taani) – Viasat Broadcasting UK Ltd versus TV2/Danmark A/S, Taani Kuningriik

(Kohtuasi C-445/19) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Riigiabi – Avalik-õiguslik ringhäälinguettevõtja – ELTL artikli 106 lõige 2 – Üldist majandushuvi pakkuvad teenused – Siseturuga kokkusobiv abi – ELTL artikli 108 lõige 3 – Teatamine – Puudumine – Abisaaja kohustus maksta intressi ajavahemiku eest, mil abi oli ebaseaduslik – Intressi arvutamine – Arvesse võetavad summad)

(2021/C 35/19)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Østre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Viasat Broadcasting UK Ltd

Kostjad: TV2/Danmark A/S, Taani Kuningriik

Resolutsioon

1. ELTL artikli 108 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi kohtutel lasuv kohustus kohustada selle sättega vastuolus antud riigiabi saajat tasuma intressi ajavahemiku eest, mil abi oli ebaseaduslik, kehtib ka juhul, kui Euroopa Komisjon tunnustab oma lõplikus otsuses abi ELTL artikli 106 lõike 2 alusel siseturuga kokkusobivaks.
2. ELTL artikli 108 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi kohtutel lasuv kohustus kohustada selle sättega vastuolus antud riigiabi saajat tasuma intressi ajavahemiku eest, mil abi oli ebaseaduslik, kehtib ka abi suhtes, mille abisaaja kandis üle sidusettevõtjatele, ja abi suhtes, mida ta sai avaliku võimu kontrollitavalt ettevõtjalt.

(¹) ELT C 270, 12.8.2019.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 24. novembri 2020. aasta otsus (Hof van beroep te Brusseli eelotsusetaotlus – Belgia) – kriminaalmenetlus järgmise isiku suhtes: AZ

(Kohtuasi C-510/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Politseikoostöö ja õiguslane koostöö kriminaalasjades – Euroopa vahistamismäärus – Raamotsus 2002/584/JSK – Artikli 6 lõige 2 – Mõiste „vahistamismäärust täitev õigusasutus“ – Artikli 27 lõige 2 – Erikohustuse reegel – Artikli 27 lõike 3 punkt g ja lõige 4 – Erand – Muu süüteo uurimine kui see, mille eest isik üle anti – Vahistamismäärust täitva õigusasutuse nõusolek – Vahistamismäärust täitva liikmesriigi prokuratuuri nõusolek)

(2021/C 35/20)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van beroep te Brussel

Põhikohtuasja menetluse pool

AZ

Menetlusosalised: Openbaar Ministerie, YU, ZV

Resolutsioon

1. Mõiste „vahistamismäärust täitev õigusasutus“ nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK) artikli 6 lõike 2 tähenduses on liidu õiguse autonoomne mõiste, mida tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab liikmesriigi ametivõime, kes ei ole tingimata kohtunikud või kohtud, kuid kes osalevad selle liikmesriigi kriminaalmenetlustes õigusemõistmises, tegutsevad Euroopa vahistamismääruse täitmisest tulenevate ülesannete täitmisel sõltumatult ja täidavad oma ülesandeid menetluses, mis järgib tõhusa kohtuliku kaitse nõudeid.
2. Raamotsuse 2002/584 (muudetud raamotsusega 2009/299) artikli 6 lõiget 2 ning artikli 27 lõike 3 punkti g ja lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi prokurör, kes küll osaleb õigusemõistmises, kuid kes võib oma otsustuspädevuse teostamisel saada täitevvõimult individuaalseid juhiseid, ei ole nende sätete tähenduses „vahistamismäärust täitev õigusasutus“.

⁽¹⁾ ELT C 312, 16.9.2019.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 3. detsembri 2020. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-767/19) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Direktiivid 2009/72/EÜ ja 2009/73/EÜ – Elektrienergia ja maagaasi siseturg – Ühest küljest elektrienergia ja gaasi põhi- ja ülekandevõrkude haldamise ning teisest küljest tarne- ja tootmisteggevuse tegelik eraldamine – Sõltumatute riiklike reguleerivate asutuste loomine)

(2021/C 35/21)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: O. Beynet ja Y. G. Marinova)

Kostja: Belgia Kuningriik (esindajad: L. Van den Broeck, M. Jacobs ja C. Pochet, keda abistas avocat G. Block)

Resolutsioon

1. Belgia Kuningriik on rikkunud oma kohustusi, mis tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivist 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivist 2009/73/EÜ, mis käsitleb maagaasi siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/55/EÜ, kuna ta ei ole nõuetekohaselt üle võtnud:

- direktiivide 2009/72 ja 2009/73 artikli 9 lõike 1 punkti a;
- direktiivi 2009/72 artikli 37 lõike 4 punkte a ja b ning direktiivi 2009/73 artikli 41 lõike 4 punkte a ja b;
- direktiivi 2009/72 artikli 37 lõike 6 punkte a–c ja lõiget 9 ning direktiivi 2009/73 artikli 41 lõike 6 punkte a–c ja lõiget 9.

2. Mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

(¹) ELT C 10, 13.1.2020.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 25. novembri 2020. aasta otsus (Okresný súd Košice I eelotsusetaotlus – Slovakkia) – NI, OJ ja PK versus Sociálna poisťovňa

(Kohtuasi C-799/19) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Sotsiaalspoliitika – Direktiiv 2008/94/EÜ – Artiklid 2 ja 3 – Töötajate kaitse tööandja maksejõuetuse korral – Mõiste „töötajate rahuldamata nõuded“ ja mõiste „tööandja maksejõuetus“ – Tööõnnetus – Töötaja surm – Mittevarelise kahju hüüvitis – Nõude sissenõudmine tööandjalt – Võimatus – Garantiiasutus)

(2021/C 35/22)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Okresný súd Košice I

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: NI, OJ ja PK

Vastustaja: Sociálna poisťovňa

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiivi 2008/94/EÜ töötajate kaitse kohta tööandja maksejõuetuse korral artikli 2 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et tööandjat ei saa lugeda „maksejõuetuks“, kui tema vastu esitati avaldus täitemenetluse alustamiseks kohtulikult tunnistatud hüvitisenõude alusel, kuid kui vastava nõude sissenõudmine tunnistati täitemenetluses võimatuks, sest see tööandja on faktiliselt maksejõuetu. Eelotsusetaotluse esitanud kohus peab siiski kontrollima, kas asjaomane liikmesriik on otsustanud vastavalt selle direktiivi artikli 2 lõikele 4 laiendada direktiivis ette nähtud töötajate kaitset mainitud maksejõuetuse juhule, mis on tuvastatud, kasutades muid kui artikli 2 lõikes 1 nimetatud menetlusi, mis on ette nähtud riigisisiseses õiguses.

2. Direktiivi 2008/94/EÜ artikli 1 lõiget 1 ja artiklit 3 tuleb tõlgendada nii, et hüvitist, mida tööandja peab maksma üleelanud omastele mittevaralise kahju eest, mis on tekkinud töötaja tööõnnetuses hukkumise tagajärjel, saab käsitada selle direktiivi artikli 1 lõike 1 tähenduses „töötaja nõudena, mis tekib töölepingust või töösuhtest“, ainult siis, kui see on hõlmatud mõistega „töötasu“, nii nagu viimane on määratletud riigisiseses õiguses; kas see nii on, selle peab välja selgitama liikmesriigi kohus.

(¹) ELT C 19, 20.1.2020.

Oliver Spiekeri 12. juulil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 8. mai 2018. aasta määruse peale kohtuasjas T-92/18: Oliver Spieker versus EUIPO

(Kohtuasi C-455/18 P)

(2021/C 35/23)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Oliver Spieker (esindajad: *Rechtsanwälte* A. Schönfleisch, O. Spieker, M. Alber, N. Willich)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Apellandi nõuded

- tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 8. mai 2018. aasta määrus kohtuasjas T-92/18: Spieker vs. EUIPO (*Science for a better skin*), milles Üldkohus jättis rahuldamata hagi, milles paluti tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 12. detsembri 2017. aasta otsus (R 1067/2017-4), millega jäeti rahuldamata apellandi kaebus tühistada EUIPO kontrollija 20. märtsi 2017. aasta otsus;
- tühistada EUIPO neljanda apellatsioonikoja 12. detsembri 2017. aasta otsus (R 1067/2017-4);
- mõista EUIPOlt välja menetlusega seotud kulud, sealhulgas apellandile tekkinud kulud seoses menetlusega neljandas apellatsioonikojas ja Euroopa Liidu Üldkohtus.

Euroopa Liidu Kohus (kaheksas koda) jättis 8. detsembri 2020. aasta määrusega apellatsioonkaebuse rahuldamata ja määras, et kohtuvaidluse kaotanud pool kannab ise oma kulud.

João Miguel Barata 11. juunil 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 2. aprilli 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-81/18: Barata versus parlament

(Kohtuasi C-259/20 P)

(2021/C 35/24)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: João Miguel Barata (esindajad: *avocat* G. Pandey, *avocat* D. Rovetta, *avvocato* V. Villante)

Teine menetlusosaline: Euroopa Parlament

Euroopa Kohus (kuues koda) otsustas 3. detsembri 2020. aasta määrusega, et apellatsioonkaebus tuleb jätta osaliselt ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata ja osaliselt ilmselge põhjendamatus tõttu rahuldamata ning jätta apellandi kohtukulud tema enda kanda.

Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf 9. juulil 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 13. mai 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-445/18: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

(Kohtuasi C-307/20 P)

(2021/C 35/25)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (esindajad: advokaadid P. Lange, A. Auler, M. Wenz ja C. Möller)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 29. oktoobri 2020. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta apellandi kohtukulud tema enda kanda.

Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf 9. juulil 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 13. mai 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-535/18: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

(Kohtuasi C-308/20 P)

(2021/C 35/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (esindajad: advokaadid P. Lange, A. Auler, M. Wenz ja C. Möller)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 29. oktoobri 2020. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta apellandi kohtukulud tema enda kanda.

Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf 9. juulil 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 13. mai 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-443/18: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

(Kohtuasi C-309/20 P)

(2021/C 35/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (esindajad: advokaadid P. Lange, A. Auler, M. Wenz ja C. Möller)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 29. oktoobri 2020. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta apellandi kohtukulud tema enda kanda.

Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf 10. juulil 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 13. mai 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-446/18: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

(Kohtuasi C-310/20 P)

(2021/C 35/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (esindajad: advokaadid P. Lange, A. Auler, M. Wenz ja C. Möller)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 29. oktoobri 2020. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta apellandi kohtukulud tema enda kanda.

Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf 10. juulil 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 13. mai 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-444/18: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

(Kohtuasi C-311/20 P)

(2021/C 35/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (esindajad: advokaadid P. Lange, A. Auler, M. Wenz ja C. Möller)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 29. oktoobri 2020. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta apellandi kohtukulud tema enda kanda.

Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf 10. juulil 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 13. mai 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-534/18: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

(Kohtuasi C-312/20 P)

(2021/C 35/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (esindajad: advokaadid P. Lange, A. Auler, M. Wenz ja C. Möller)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 29. oktoobri 2020. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta apellandi kohtukulud tema enda kanda.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugal) 16. juulil 2020 – VO jt versus SATA International – Azores Airlines SA

(Kohtuasi C-316/20)

(2021/C 35/31)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: VO, ZO, ML, NB, KE, JE, PI, VY

Kostja: SATA International – Azores Airlines SA

Eelotsuse küsimused

Kas mõiste „reisijad, kes reisivad hinnaalandusega, mis ei ole vahetult või kaudselt avalikkusele kättesaadav“ hõlmab reisijaid, kes on tasunud osa oma reisist, kui ülejäänud osa tasus lennuettevõtja spordivõistluse sponsoriuse käigus?

Euroopa Kohus (üheksas koda) märkis 26. novembri 2020. aasta kohtumääruses järgmist:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91El⁽¹⁾ artikli 3 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et nimetatud määrus ei ole kohaldatav reisijale, kes reisib soodustariifiga piletiga, mille lennuettevõtja on väljastatud seoses sellise ürituse sponsoriustegevusega, millest osavõtt on piiratud kindlaksmääratud isikutega, ning mille väljastamine eeldab selle lennuettevõtja eelnevat ja individuaalset heakskiitu.

⁽¹⁾ ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10.

Dermavita Co. Ltd 21. augustil 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 25. juuni 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-104/19: Dermavita versus EUIPO – Allergan Holdings France (JUVÉDERM)

(Kohtuasi C-400/20 P)

(2021/C 35/32)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Dermavita Co. Ltd (esindaja: адвокат D. Todorov)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Allergan Holdings France

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 3. detsembri 2020. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta apellandi kohtukulud tema enda kanda.

Euroopa Komisjoni 25. septembril 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda laiendatud koosseisus) 15. juuli 2020. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-778/16 ja T-892/16: Iirimaa jt versus komisjon

(Kohtuasi C-465/20 P)

(2021/C 35/33)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Flynn, P.-J. Loewenthal ja F. Tomat)

Teised menetlusosalised: Iirimaa, Apple Sales International (ASI), Apple Operations Europe (AOE), Luksemburgi Suurhertsogiriik, Poola Vabariik, EFTA järelevalveasutus

Apellandi nõuded

- Tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- lükata tagasi esimene kuni neljas ja kaheksas väide kohtuasjas T-778/16 ning esimene kuni viies, kaheksas ja neljateistkümnes väide kohtuasjas T-892/16;
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtule nende väidete uuesti läbivaatamiseks, mille kohta otsust ei tehtud, ning
- jätta esimese kohtuastme ja apellatsiooniaseme kohtukulude üle otsustamine edaspidiseks.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon põhjendab oma apellatsioonkaebust kahe väitega.

Esimene väide: Üldkohus rikkus mitut õigusnormi, kui ta ei nõustunud vaidlusaluses otsuses ⁽¹⁾ esitatud peamise järeldusega eelise esinemise kohta. Väide koosneb kolmest osast.

- Esiteks tõlgendas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 125, 183–187, 228, 242, 243 ja 249 vaidlusalust otsust väärtalt ja leidis, et peamine järeldus eelise esinemise kohta tugines ainuüksi töötajate ja füüsilise tegevuskoha puudumisele ASI ja AOE peakontorites ning sellega ei püütud tõendada, et ASI ja AOE Iiri filiaalid tegelikult täitsid ülesandeid, mis õigustaksid Apple'i intellektuaalomandilitsentside omistamist nendele filiaalidele. Vaidlusaluse otsuse punktides 281–305 on Apple'i intellektuaalomandilitsentside Iiri filiaalidele omistamise põhjendamiseks analüüsitud tegelikke ülesandeid, mida peakontorid ja Iiri filiaalid täitsid. Asjaolu, et Üldkohus ei analüüsinud korrektselt vaidlusaluse otsuse ülesehitust ja sisu ning komisjoni kirjalikes seisukohtades esitatud selgitusi peakontorite ja Iiri filiaalide täidetud ülesannete kohta, kujutab endast menetlusnormide rikkumist. See, et Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 268–283, 286 ja 287 seejärel möönab, et vaidlusaluses otsuses on Apple'i intellektuaalomandilitsentside Iiri filiaalidele omistamise põhjendamisel analüüsitud nende täidetud ülesandeid, kujutab endast vastuolulist põhjendamist, mis on käsitatav põhjenduste puudumisena.
- Teiseks rikkus Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 267, 269, 273, 274, 275, 277, 281, 283 ja 298–302 eraldiseisva üksuse meetodit ja reaalturuväärtuse põhimõtet ning see kujutab endast ETL artikli 107 lõike 1 rikkumist ja/või riigisisese õiguse moonutamist, kuivõrd Üldkohus viitas Apple Inc. täidetud ülesannetele, selleks mitte nõustuda Apple'i intellektuaalomandilitsentside Iiri filiaalidele omistamisega vaidlusaluses otsuses. Asjaolu, et Üldkohus ei võtnud arvesse vaidlusaluse otsuse punktides 308–318 ja komisjoni kirjalikes seisukohtades esitatud selgitusi selle kohta, miks Apple Inc. täidetud ülesanded ei ole ASI-le ja AOE-le kasumi omistamisel asjakohased, kujutab endast menetlusnormide rikkumist ja põhjenduste puudumist.

- Kolmandaks rikkus Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 301 ja 303–309 eraldiseisva üksuse meetodit ja reaalturuväärtuse põhimõtet ning see kujutab endast ELTL artikli 107 lõike 1 rikkumist ja/või riigisisese õiguse moonutamist, kuivõrd Üldkohus leidis, et ASI ja AOE direktorite formaalsed aktid olid käsitatavad seoses Apple'i intellektuaalomandilitsentsidega peakontorite poolt täidetud ülesannetena. Asjaolu, et Üldkohus ei võtnud arvesse vaidlusaluses otsuses ja komisjoni kirjalikes seisukohtades esitatud selgitusi selle kohta, miks need aktid ei ole eraldiseisva üksuse meetodi ja reaalturuväärtuse põhimõtte seisukohast käsitatavad peakontorite täidetud ülesannetena, kujutab endast menetlusnormide rikkumist ja põhjenduste puudumist. See, et Üldkohus tugines oma järelduses lubamatutele tõenditele, kujutab endast menetlusnormide rikkumist.

Teine väide: Üldkohus rikkus õigusnorme, kui ta ei nõustunud vaidlusaluses otsuses esitatud teisese järeldusega eelise esinemise kohta. Väide koosneb kolmest osast.

- Esiteks rikkus Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 349, 416, 434 ja 435 õigusnormi nende tõendamisreeglite kohaldamisel, mida komisjon peab eelise olemasolu tõendamisel järgima.
- Teiseks rikkus Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 315–481 menetlusnorme, kui ta eelise olemasolu kohta tehtud teisese järelduse tagasilükkamisel tugines argumentidele, mida ei lirimaa ega ASI/AOE ei esitanud oma hagi esimeses kohtuastmes.
- Kolmandaks tõlgendas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 315–481 vaidlusalust otsust vääralt ja rikkus ELTL artikli 107 lõiget 1 ja/või moonutas riigisisest õigust, kui ta järeldas, et vaidlusaluse otsuse teiseses põhjenduskäigus ei ole tõendatud eelise olemasolu.

(¹) Komisjoni 30. augusti 2016. aasta otsus (EL) 2017/1283, riigiabi SA.38373 (2014/C) (ex 2014/NN) (ex 2014/CP) kohta, mida lirimaa andis Apple'ile (ELT 2017, L 187, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Mons (Belgia) 5. oktoobril 2020 – TP versus Institut des Experts en Automobiles

(Kohtuasi C-502/20)

(2021/C 35/34)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Mons

Põhikohtuasja pooled

Apellant: TP

Vastustaja: Institut des Experts en Automobiles

Eelotsuse küsimused

1. Kas Belgia 15. mai 2007. aasta seaduse sõidukiekspertide kutseala tunnustamise ja kaitse kohta artikleid 5b ja 6 koostoimes 12. veebruari 2008. aasta seaduse, millega kehtestatakse EL kutsekvalifikatsioonide tunnustamise üldine raamistik, sätetega, eelkõige artiklitega 6, 8 ja 9, võib tõlgendada nii, et teenuse osutaja, kes viib oma tegevuskoha teise liikmesriiki, ei saa pärast seda muudatust kanda end IEA ajutiste ja episoodiliste teenuste registrisse oma päritoluriigis Belgias, et seal tegutseda ajutiselt ja episoodiliselt? Kas selline tõlgendus on kooskõlas liidu õiguses tunnustatud asutamisevabadusega?

2. Kas Belgia 15. mai 2007. aasta seaduse sõidukieksperti kutseala tunnustamise ja kaitse kohta artiklid 5b ja 6 koostoimes 12. veebruari 2008. aasta seaduse, millega kehtestatakse EL kutsequalifikatsioonide tunnustamise üldine raamistik, sätetega, eelkõige artiklitega 6, 8 ja 9, mida on tõlgendatud nii, et ajutise ja episoodilise tegevuse mõiste välistab päritoluliikmesriigis asuva teenuse osutaja võimaluse osutada teenuseid sihtliikmesriigis, kui sellel tegevusel on teatav korduvus, olemata regulaarne, või omada seal teatud infrastruktuuri, on eelpool viidatud direktiivi sätetega kooskõlas? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ ELT 2005, L 255, lk 22.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austria) 19. oktoobril 2020 – J.P. versus B.d.S.L.

(Kohtuasi C-521/20)

(2021/C 35/35)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: J.P.

Vastustaja: B.d.S.L.

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 50 (eeskätt koostoimes direktiiviga 1999/62/EÜ ⁽¹⁾) tuleb tõlgendada nii, et selline liikmesriigi eeskirjade kombinatsioon, mis – nagu föderaalteede kasutamise tasu seaduse (BStMG) § 20 lõige 2 koostoimes väärtemenetluse seaduse (VStG) § 22 lõikega 2 – näeb konkreetselt piiratud teelõikudel toimunud ja üksteisele järgnenud teemaksu tasumise kohustuse rikkumiste puhul ette mitmekordse kohtumõistmise ja sanktsioonide kumuleerimise, on vastuolus mitmekordse kohtumõistmise ja karistamise keeluga juhul, kui seaduse tasandil ei ole samaaegselt kehtestatud nii selliste trahvimenetluste läbiviimise osas pädevate asutuste ja kohtute koordineerimiskohustust kui ka selget proportsionaalsuse põhimõtte tegeliku rakendamise kohustust kogusanktsiooni suuruse arvestamise puhul?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/62/EÜ raskete kaubaveokite maksustamise kohta teatavate infrastruktuuride kasutamise eest (EÜT 1999, L 187, lk 42; ELT eriväljaanne 07/04, lk 372).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 19. oktoobril 2020 – OE versus VY

(Kohtuasi C-522/20)

(2021/C 35/36)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Määruskaebuse esitaja apellatsiooni- ja kassatsioonimenetluses: OE

Vastustaja määruskaebuse menetluses: VY

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003 ⁽¹⁾ artikli 3 [lõike 1] punkti a kuues taane rikub ELTL artiklis 18 sätestatud diskrimineerimiskeeldu, kuna näeb ette, et olenevalt hageja kodakondsusest võib hageja selleks, et tema hagi alluks elukohajärgse riigi kohtule, olla riigis elanud lühemat aega, kui on sätestatud nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003 artikli 3 [lõike 1] punkti a viiendas taandes?
2. Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt:

Kas diskrimineerimiskeelu selline rikkumine toob kaasa olukorra, kus nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003 artikli 3 [lõike 1] punkti a viienda taande põhireegli kohaselt peavad kõik hagejad olenemata kodakondsusest olema elukohajärgse riigi kohtualluvusele tuginemiseks elanud riigis 12 kuud või on asjaomane tähtaeg kõikide hagejate puhul kuus kuud?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000 (Brüsseli IIa määrus) (ELT 2003, L 338, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 243).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 19. oktoobril 2020 – Association France Nature Environnement versus Premier ministre, Ministre de la Transition écologique et solidaire

(Kohtuasi C-525/20)

(2021/C 35/37)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Association France Nature Environnement

Vastustajad: Premier ministre, Ministre de la Transition écologique et solidaire

Eelotsuse küsimused

1. Kas 23. oktoobri 2000. aasta Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik ⁽¹⁾, artiklit 4 tuleb tõlgendada nii, et see lubab liikmesriikidel programmi või projekti heaks kiitmisel jätta arvesse võtmata nende pikaajaliste tagajärgedeta lühiajaline ajutine mõju pinnavee seisundile?
2. Kui vastus on jaatav, siis millistele tingimustele peavad need programmid ja projektid vastama direktiivi artikli 4 ja eelkõige selle lõigete 6 ja 7 tähenduses?

⁽¹⁾ EÜT L 327, lk 1; ELT eriväljaanne 15/05, lk 275.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 21. oktoobril 2020 – Finanzamt B versus W AG

(Kohtuasi C-538/20)

(2021/C 35/38)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Finanzamt B

Vastustaja kassatsioonimenetluses: W AG

Menetluses osales: Bundesministerium der Finanzen

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklit 43 koosmõjus artikliga 48 (nüüd Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 49 koosmõjus artikliga 54) tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid – mis ET

ei luba residendist äriühingul arvata oma maksustatavast kasumist maha teises liikmesriigis asuva püsiva tegevuskoha kahjumit, kui esiteks on äriühing ära kasutanud kõik püsiva tegevuskoha asukohaliikmesriigi õiguse alusel olemas olevad võimalused kõnealuse kahjumi mahaarvamiseks ja teiseks ei saa äriühing kõnealusest püsivast tegevuskohast enam tulu, mistõttu puudub võimalus kahjumit selles liikmesriigis arvesse võtta („lõplik“ kahjum) – ka siis, kui asjaomaste õigusnormidega vabastatakse äriühing kasumi ja kahjumi arvessevõtmisest kahe liikmesriigi vahelise kahepoolse topletmaksustamise vältimise lepingu alusel?

2. Juhul kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt:

Kas Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklit 43 koosmõjus artikliga 48 (nüüd Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 49 koosmõjus artikliga 54) tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus ka Saksa ettevõtlusmaksuseaduse (Gewerbsteuergesetz) sätted, mis ei luba residendist äriühingul arvata oma maksustatavast ettevõtlustulust maha teises liikmesriigis asuva püsiva tegevuskoha „lõplikku“ kahjumit esimeses küsimuses kirjeldatud tähenduses?

3. Juhul kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt:

Kas teises liikmesriigis asuva püsiva tegevuskoha sulgemise korral võib esineda esimeses küsimuses kirjeldatud tähenduses „lõplikku“ kahjumit, kuigi vähemalt teoreetiliselt on olemas võimalus, et äriühing avab asjaomases liikmesriigis uuesti püsiva tegevuskoha, mille kasumiga saab varasemat kahjumit vajaduse korral tasaarvestada?

4. Juhul kui esimesele ja kolmandale küsimusele tuleb vastata jaatavalt:

Kas esimeses küsimuses kirjeldatud tähenduses „lõplikuks“ kahjumiks, mida tuleb arvesse võtta äriühingu asukohariigis, võib olla ka püsiva tegevuskoha kahjum, mida saab püsiva tegevuskoha asukohariigi õiguse kohaselt vähemasti ühel korral edasi kanda järgmistele maksustamisperioodidele?

5. Juhul kui esimesele ja kolmandale küsimusele tuleb vastata jaatavalt:

Kas piiriülese „lõpliku“ kahjumi arvessevõtmise kohustus on summaarselt piiratud selle kahjumiga, mida äriühing oleks saanud maha arvata püsiva tegevuskoha asukohariigis, kui kahjumi arvessevõtmine ei oleks seal välistatud?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Saarbrücken (Saksamaa) 26. oktoobril 2020 – Koch Media GmbH versus FU

(Kohtuasi C-559/20)

(2021/C 35/39)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Saarbrücken

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Koch Media GmbH

Kostja: FU

Eelotsuse küsimused

1. a) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/48/EÜ intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta (edaspidi „jõustamisdirektiiv“) (1) artiklit 14 tuleb tõlgendada nii, et vajalikud advokaadikulud, mis tekivad jõustamisdirektiivi artiklis 2 viidatud intellektuaalomandi õiguste omajal, kes esitab hoiatuse tegemise kaudu kõnealuste õiguste rikkuja vastu kohtuväliselt rikkumisest hoidumise nõude, on liigitatavad selles artiklis viidatud „kohtukuludeks“ või „muudeks kuludeks“?

- b) Kui esimese küsimuse alaküsimusele a vastatakse eitavalt: Kas jõustamisdirektiivi artiklit 13 tuleb tõlgendada nii, et esimese küsimuse alaküsimuses a nimetatud advokaadikulud on liigitatavad selles artiklis viidatud kahjuhüvitiseks?

2. a) Kas liidu õigust, eelkõige

— jõustamisdirektiivi artikleid 3, 13 ja 14,

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas ⁽²⁾ artiklit 8 ja

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/24/EÜ arvutiprogrammide õiguskaitse kohta ⁽³⁾

artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et jõustamisdirektiivi artiklis 2 viidatud intellektuaalomandi õiguste omajal on põhimõtteliselt õigus nõuda esimese küsimuse alaküsimuses a nimetatud advokaadikulude täielikku hüvitamist, vähemasti nende proportsionaalse ja olulise osa hüvitamist, isegi kui

— nõude aluseks olnud rikkumise on toime pannud füüsiline isik väljaspool oma kutse- või majandustegevust ja

— liikmesriigi õigusnormid näevad sellisel juhul ette, et kõnealuste advokaadikulude hüvitamisel tuleb üldjuhul aluseks võtta vähendatud hagihind?

- b) Kui teise küsimuse alaküsimusele a vastatakse jaatavalt: Kas teise küsimuse alaküsimuses a viidatud liidu õigusnorme tuleb tõlgendada nii, et võimalik on kohaldada erandit teise küsimuse alaküsimuses a viidatud põhimõttest, mille kohaselt tuleb esimese küsimuse alaküsimuses a nimetatud advokaadikulud hüvitada õiguste omajale täielikult või vähemasti proportsionaalses ja olulises osas,

võttes arvesse teisi tegureid (näiteks teose ajakohasus, avaldamise kestus ja rikkumise toimepanek füüsilise isiku poolt väljaspool tema majandus- või kutsetegevusega seotud huve),

isegi kui jõustamisdirektiivi artiklis 2 viidatud intellektuaalomandi õiguste rikkumine seisneb failide jagamises (*filesharing*), mis tähendab teose üldsusele kättesaadavaks tegemist selle kaudu, et teost pakutakse vabalt ligipääsetaval failijagamisplatvormil ilma autoriõiguse digitaalkaitseta (*Digital Rights Management*) kõikidele osalejatele tasuta allalaadimiseks?

⁽¹⁾ ELT 2004, L 157, lk 45; ELT eriväljaanne 17/02, lk 32.

⁽²⁾ EÜT 2001, L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230.

⁽³⁾ ELT 2009, L 111, lk 16.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione tributaria provinciale di Parma (Itaalia)
30. oktoobril 2020 – Casa di Cura Città di Parma SpA versus Agenzia delle Entrate**

(Kohtuasi C-573/20)

(2021/C 35/40)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Commissione tributaria provinciale di Parma

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Casa di Cura Città di Parma SpA

Vastustaja: Agenzia delle Entrate

Eelotsuse küsimused

1. Kas esineb vastuolu liikmesriigi õigusnormide ja [Euroopa Liidu] õiguse vahel, täpsemalt ühelt poolt vabariigi presidendi dekreeidi nr 633/72 artikli 19 [lõike] 5 ja artikli 19bis (liikmesriigi õigusnormid, mis reguleerivad nn käibemaksu mahaarvamatu osa mehhanismi) ning teiselt poolt 17. mai 1977. aasta direktiivi 77/388/EMÜ ⁽¹⁾ artikli 17 lõike 2 punkti a vahel?
2. Kas see, et Itaalia tervishoiuettevõtjaid, keda käsitatakse „lõpptarbijana“ (millega kaasneb käibemaksukoormus), koheldakse teisiti kui teiste Euroopa Liidu liikmesriikide (Belgia, Bulgaaria, Saksamaa, Kreeka, Prantsusmaa ja Hispaania) tervishoiuettevõtjaid, keda käsitatakse „vahendajana“ (millega kaasneb käibemaksu mahaarvamise õigus), [on liidu õigusega kooskõlas]?
3. Kas käibemaksusüsteemis valitseb Euroopa Liidu eri liikmesriikide vahel „ebavõrdne kohtlemine“ võttes arvesse, et kui Itaalias kohaldatakse käibemaksuvabastust, siis teistes Euroopa Liidu liikmesriikides (Belgia, Bulgaaria, Saksamaa, Kreeka, Prantsusmaa ja Hispaania) on samasugused tervishoiuteenused käibemaksuga maksustatavad, mille tõttu kehtivad samadele tervishoiuteenustele eri käibemaksumäärad ja sellest tulenevalt ka erinev mahaarvamise õigus?
4. Kas see, et Itaalia tervishoiuettevõtjaid (sealhulgas Casa di Cura di Parmat) koheldakse teisiti kui teiste Euroopa Liidu liikmesriikide (Belgia, Bulgaaria, Saksamaa, Kreeka, Prantsusmaa ja Hispaania) tervishoiuettevõtjaid, võttes arvesse, et viimaste tervishoiuteenused on käibemaksuga maksustatavad ning sellest tulenevalt on neil erinevalt teistest tervishoiuettevõtjatest õigus soetamisel tasutud käibemaks maha arvata või tagasi saada, [on liidu õigusega kooskõlas]?

⁽¹⁾ Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT 1977, L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzgericht (Austria) 3. novembril 2020 – XO versus Finanzamt Waldviertel

(Kohtuasi C-574/20)

(2021/C 35/41)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: XO

Vastustaja: Finanzamt Waldviertel

Eelotsuse küsimused

Esimene küsimus, mis puudutab teisese õiguse kehtivust:

Kas määruse (EÜ) nr 883/2004 ⁽¹⁾, mida on muudetud määrusega (EL) nr 465/2012 ⁽²⁾ (edaspidi „määrus nr 883/2004“, „uus koordineerimine“ või „põhimäärus“), artiklid 4 ja 7 on kehtivad?

Teine küsimus:

Kas määruse nr 883/2004 artiklit 7, eelkõige selle pealkirja „Elukohaeeskirjadest loobumine“ tuleb tõlgendada nii, et viidatud säte on takistanud jõustumast üldnormidel, mis reguleerivad perehüvitiste kohandamist ostujõuga elukohariigis – täpsemalt 1967. aasta perehüvitiste seaduse (Familienlastenausgleichsgesetz, FLAG) § 8a, 1988. aasta tulumaksuseaduse (Einkommensteuergesetz, EStG) § 33 lõike 3 punkt 2 ning määrus, millega viiakse peretoetus ja maksusoodustuse vormis lapsetoetus vastavusse liidu õigusnormidega (Familienbeihilfe-Kinderabsetzbetrag-EU-Anpassungsverordnung) –, ja seda osas, milles nende üldnormidega on seotud peretoetuste vähendamine teatud liikmesriikide puhul?

Kolmas küsimus:

Kas määruse nr 883/2004 artiklis 7 kehtestatud keeldu vähendada rahalisi hüvitisi, eelkõige selles artiklis sisalduvat lauseosa „ei rakendata [...] rahalistele hüvitistele vähendamist, muutmist, peatamist, tühistamist ega konfiskeerimist“ tuleb tõlgendada nii, et viidatud säte ei ole takistanud jõustumast sätetel, mis reguleerivad perehüvitiste kohandamist ostujõuga elukohariigis – täpsemalt 1967. aasta perehüvitiste seaduse (Familienlastenausgleichsgesetz, FLAG) § 8a ja 1988. aasta tulumaksuseaduse (Einkommensteuergesetz, EStG) § 33 lõike 3 punkt 2 –, ja seda osas, milles on ette nähtud kõnealuste perehüvitiste suurendamine?

Neljas ja viies küsimus, mis on seotud seadusemuudatuse aluseks oleva eksperdi hinnanguga:

Neljas küsimus:

Kas määruse nr 883/2004 artikleid 7 ja 67 tuleb tõlgendada ja teineteisest piiritleda nii, et artikkel 7 puudutab elukohaeeskirja kui abstraktse üldnormi väljatöötamise protsessi liikmesriigi parlamendi poolt, samal ajal kui artikkel 67 käsitleb konkreetse üksiknormi väljatöötamise protsessi konkreetsel juhul ning on adresseeritud vahetult asjaomasele asutusele, nagu see põhimääruse II jaotisest algselt tulenes?

Viies küsimus:

Kas määruse nr 883/2004 artiklit 67, artikli 68 lõikeid 1 ja 2 ning määruse nr 987/2009 artikli 60 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et neid tuleb samamoodi nagu neile ajaliselt eelnenud sätteid määruse nr 1408/71 artiklites 73 ja 76 ning määruse nr 574/72 artiklis 10 kohaldada koos, mistõttu tuleb neid tõlgendada üksnes kontekstis ning kattumisevastast põhimõtet arvestades järgivad need ühiselt eesmärki, et isik ei kaotaks õigusi, mis on tagatud artikli 68 lõigetes 1 ja 2 kehtestatud nõudega tüpiseerida asjassepuutuvad liikmesriigid ja seada nad hierarhiasse ning sõnaselge nõudega, et äärmisel juhul peab lisahüvitist maksuma pädev liikmesriik, kelle õigusnorme kohaldatakse teises järjekorras, mistõttu ei ole määruse nr 883/2004 artikli 67 isoleeritud tõlgendamine, nagu seda tehti eksperdi hinnangus, lubatud?

Kuues küsimus:

Kas ELTL artikli 288 teises lõigus määruse puhul kasutatud mõistet „üldine kohaldatavus“ ja lauset „See on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav“ tuleb tõlgendada nii, et need on takistanud jõustumast ka pädevate asutuste üksiknormidel, mis põhinevad korrigeerimist käsitlevatel normidel, ning otsus, mille peale esitati põhikohtuasjas kaebus, ei ole ametlikult jõustunud (õigusjõustunud)?

Seitsmes küsimus:

Kas FLAG § 53 lõige 1 (29. detsembri 2000. aasta eelarveseaduse (Budgetbegleitgesetz) esialgses redaktsioonis (Bundesgesetzblatt (BGBl.) nr 1142/2000)) ja FLAG § 53 lõige 4 (4. detsembri 2018. aasta föderaalseaduse esialgses redaktsioonis, millega muudetakse 1967. aasta perehüvitiste seadust (Familienlastenausgleichsgesetz), 1988. aasta tulumaksuseadust (Einkommensteuergesetz) ja arenguabitöötajaid käsitlevat seadust (Entwicklungshelfergesetz) (BGBl. I, nr 83/2018)) on vastuolus määruste ülevõtmise keeluga ELTL artikli 288 teise lõigu tähenduses?

Kaheksas kuni kaheteistkümnes küsimus, mida tuleb käsitleda koos:

Kaheksas küsimus:

Kas määruse nr 883/2004 artiklist 4 tulenevat Austria kodanikega võrdsustamise nõuet ja/või selle aluseks olevat diskrimineerimiskeeldu, mis on sätestatud ELTL artikli 45 lõikes 2, tuleb tõlgendada nii, et see on täidetud üksnes siis, kui võõrtöötaja võrdsustakse riigisisises olukorras oleva Austria kodanikuga, kellele antakse peretoetusest vastavalt FLAG § -le 12 koostoimes § -dega 2 ja 8 eelnevalt teada ning kellele makstakse peretoetus jooksvalt iga kuu eest ette, või on Austria kodanikega võrdsustamise nõue täidetud juhul, kui võõrtöötaja võrdsustakse sellise Austria kodanikuga, kes on samamoodi nagu tema FLAG § 4 kohaselt piiriüleses olukorras, kuid teisel juhul makstakse erinevalt esimesest juhust asjaomase kalendriaasta eest peretoetust alles pärast kalendriaasta lõppu?

Üheksas küsimus:

Kas määruse nr 883/2004 artikli 68 lõike 2 teist lauset, mille kohaselt peatatakse õigus perehüvitistele ühe või mitme riigi vastuoluliste õigusaktide korral esmajärjekorras kohaldatavate õigusaktidega sätestatud summa ulatuses, tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisised kattumisvastased sätted nagu FLAG § 4 lõiked 1–3, mis annavad Austriale kui liikmesriigile, kelle õigusakte kohaldatakse esmajärjekorras, käesoleva kohtuasjaga sarnastel asjaoludel õiguse vähendada peretoetust nõuete võrra, mille ulatuses makstakse „samalaadset välisriigi abi“ muus liikmesriigis, kuna kattuvuse on ära hoidnud juba liidu õigusnorm, ja FLAG § 4 lõigetes 1–3 sisalduvad kattumisvastased sätted on järelikult tähtsusetud?

Kümnes küsimus:

Kas määruse nr 883/2004 artikli 68 lõike 2 teist lauset, mille kohaselt peatatakse õigus perehüvitistele ühe või mitme riigi vastuoluliste õigusaktide korral esmajärjekorras kohaldatavate õigusaktidega sätestatud summa ulatuses, tuleb tõlgendada nii, et liikmesriik, kelle õigusnorme kohaldatakse teises järjekorras ja kes peab liidu õigusest tulenevalt peatama oma õigusnormides ette nähtud perehüvitiste maksmise, on kohustatud jätma võõrtöötaja või tema pereliikme või liikmesriigi õigusnormide alusel õigustatud isiku taotluse rahuldamata ja keelduma maksmast perehüvitist esmajärjekorras kohaldatavate õigusaktidega sätestatud summa ulatuses isegi siis, kui puhtalt liikmesriigi seisukohast – äärmisel juhul alternatiivse õigusliku aluse põhjal – võiks taotluse rahuldada?

Üheteistkümnes küsimus:

Kui vastus kümnendale küsimusele on jaatav, tekib küsimus, kas liikmesriik, kelle õigusnormid on kohaldatavad teises järjekorras ja kes liidu õigusest tulenevalt on kohustatud oma õigusnormides ette nähtud perehüvitiste maksmise peatama, kuid kellel ei ole vaja maksta diferentseeritud lisahüvitist, kuna kõnealust summat ei ületata, peab jätma taotluse rahuldamata põhjendusega, et peretoetuse maksmise peatamine vastavalt määruse nr 882/2004 artikli 68 lõike 2 teisele lausele takistab peretoetuse maksmise nõude rahuldamist?

Kaheteistkümnes küsimus:

Kas määruse nr 882/2004 artikli 68 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et võõrtöötajate sotsiaalkindlustuse halduskomisjoni vormi E411 punktid 6 ja 7, mille peab täitma liikmesriik, kelle õigusnormid on kohaldatavad teises järjekorras, ei vasta sellises olukorras, nagu on kõne all põhikohtuasjas, enam selle liikmesriigi teabevajadusele, kelle õigusakte kohaldatakse esmajärjekorras, kuna esmajärjekorras pädev liikmesriik vajab teavet teiselt liikmesriigilt kümnenda ja üheteistkümnenda küsimuse tähenduses selle kohta, et see liikmesriik rakendab määruse nr 882/2004 artikli 68 lõike 2 teises lauses ette nähtud peatamist, mistõttu on ülearune käsitleda liikmesriigis valitsevat õiguslikku olukorda, mille hulka kuuluvad ka töötasu piirmäärad?

Kolmeteistkümnes küsimus:

Kas Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikas EL lepingu artikli 4 lõike 3 kohase lojaalsuspõhimõtte alusel välja töötatud kohustust õigusnormi muuta tuleb mõista nii, et seda kohustust võib täita ka Verfassungsgerichtshof (konstitutsioonikohus) elotsusetootluse esitanud kohtu esitatud taotluse alusel?

Neljateistkümnes küsimus:

Kas ELTL artikli 267 esimese lõigu punkti b, mis käsitleb teisese õiguse kehtivust, mis on isegi vahepealse instantsina tegutsevale eelotsusetaotluse esitanud kohtule siduv, ja kehtivuse küsimusega seonduvat eelotsusetaotluse esitanud kohtu kohustust tagada kehtiva liidu õiguse kohaldamine esialgse õiguskaitse määruse tegemisega, millega ei lubata liidu õiguse esimuse tõttu esitada kassatsioonkaebust, tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid nagu B-VG artikli 133 lõiked 4 ja 9 koostöös VwGG § 25a lõigetega 1–3 ning VwGG § 30a lõikega 7, mis annavad kõnealuse haldusmenetluse pooltele õiguse vaidlustada halduskohtu määrus riigisiselt erakorralise kassatsioonkaebuse esitamisega Verwaltungsgerichtshofile (Austria kõrgeim halduskohus), kelle pädevusse jääks õiguskaitse kontroll?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta (ELT 2004, L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72; parandus ELT 2009, L 202, lk 90).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta ja määrust (EÜ) nr 987/2009, milles sätestatakse määruse(EÜ) nr 883/2004 rakendamise kord (ELT 2012, L 149, lk 4).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 4. novembril 2020 – CC versus Pensionsversicherungsanstalt

(Kohtuasi C-576/20)

(2021/C 35/42)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: CC

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Pensionsversicherungsanstalt

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määruse nr 987/2009, milles sätestatakse määruse (EÜ) nr 883/2004 (sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta) (¹) rakendamise kord, artikli 44 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et see ei luba vanaduspensioni määramiseks pädeval liikmesriigil, kelle õiguse kohaselt pensioni taotleja kogu oma tööea vältel – välja arvatud lapse kasvatamise ajal – töötas või tegeles ettevõtlusega, võtta teistes liikmesriikides täitunud lapse kasvatamise perioode arvesse juba seetõttu, et kuupäeval, mil selle liikmesriigi õigusaktide alusel algas lapse kasvatamise periood, mida asjaomase lapse puhul arvesse võetakse, pensioni taotleja ei töötanud ega tegelenud ettevõtlusega?

Kui esimesele küsimusele tuleb vastata eitavalt:

2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määruse nr 987/2009, milles sätestatakse määruse (EÜ) nr 883/2004 (sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta) rakendamise kord, artikli 44 lõike 2 esimest poolt tuleb tõlgendada nii, et määruse nr 883/2004 (sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta) II jaotise kohaselt pädev liikmesriik ei võta lapse kasvatamise perioode oma õigusaktide kohaselt üldse arvesse või jätab need arvesse võtmata ainult konkreetsel juhul?

(¹) ELT 2009, L 284, lk 1,

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Korneuburg (Austria) 10. novembril 2020 – JR
versus Austrian Airlines AG**

(Kohtuasi C-589/20)

(2021/C 35/43)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesgericht Korneuburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: JR

Kostja: Austrian Airlines AG

Eelotsuse küsimused

1. Kas rahvusvahelise õhuveo nõuete ühtlustamise konventsiooni, mis sõlmiti Montréalis 28. mail 1999, kirjutati Euroopa Ühenduse poolt alla 9. detsembril 1999 ja kiideti tema nimel heaks Euroopa Liidu nõukogu 5. aprilli 2001. aasta otsusega 2001/539/EÜ⁽¹⁾, artikli 17 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et mõiste „õnnetus“ selle sätte tähenduses hõlmab selliseid faktilisi asjaolusid, kui reisija kukub – ilma tuvastatava põhjusega – lennukist väljumisel teisaldatava kaldtrepi (edaspidi „trapp“) viimasel kolmandikul ja vigastab ennast, kusjuures kehavigastust ei ole põhjustatud Euroopa Kohtu 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsuse C-532/18 *Niki Luftfahrt* (²) tähenduses reisijate teenindamisel kasutatud esemega ja trapi kvaliteedil ei olnud puudusi ning see ei olnud ka libe?
2. Kas Montréali konventsiooni artiklit 20 tuleb tõlgendada nii, et lennuettevõtja igakordne vastutus langeb ära tervikuna, kui esinevad asjaolud, nagu kirjeldatud punktis 1, ja reisija ei hoidnud kukkumise hetkel trapi käepidemest kinni?

⁽¹⁾ 2001/539/EÜ: Nõukogu 5. aprilli 2001. aasta otsus rahvusvahelise õhuveo nõuete ühtlustamise konventsiooni (Montreali konventsioon) sõlmimise kohta Euroopa Ühenduse poolt (EÜT 2001, L 194, lk 38; ELT eriväljaanne 07/05, lk 491).

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2019:1127.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 11. novembril 2020 – Reprensus GmbH versus S-V Pavlovi Trejd EOOD

(Kohtuasi C-591/20)

(2021/C 35/44)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Reprensus GmbH

Kostja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: S-V Pavlovi Trejd EOOD

Eelotsuse küsimused

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (⁽¹⁾) artikli 7 punkti 1 alapunkti a ja punkti 2 tuleb tõlgendada nii, et kahjuhüvitise saamiseks esitatud hagi korral võib kohtualluvus tuleneda lepinguvälist kahju reguleerivatest sätetest, kui hageja on müügilepingu sõlminud ja ostuhinna tasunud pettuse mõjul?

⁽¹⁾ ELT 2012, L 351, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Markkinaoikeus (Soome) 12. novembril 2020 – Kuluttaja-asiamies versus MiGame Oy**(Kohtuasi C-594/20)**

(2021/C 35/45)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Markkinaoikeus

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Kuluttaja-asiamies

Vastustaja: MiGame Oy

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiivi 2011/83/EL⁽¹⁾ tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ, artikli 21 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus see, kui kaupleja võib lisaks telefoninumbrile, millel helistamine ei ole põhitariifist kallim, teatavaks teha telefoninumbri, mida tarbija võib juhuslikult kasutada lepinguga seotud telefonisuhtluseks ja millel helistamise eest tuleb maksta põhitariifist kõrgemat tasu, ja kas siis, kui põhitariifist kõrgema tasuga telefoninumbri teatavaks tegemine võib teatud tingimustel olla kooskõlas artikliga 21, omab hinnangu andmisel tähtsust näiteks see, kas põhitariifiga telefoninumber on lihtsalt kättesaadav, kas asjaomaste telefoninumbrite kasutusotstarve on väljendatud piisavalt selgelt ja kas telefoninumbritelt saadava klienditoe kättesaadavuses ja teenuse tasemes on olulisi erinevusi?
2. Kas direktiivi 2011/83 artiklis 21 ette nähtud põhitariifi mõistet tuleb tõlgendada nii, et kaupleja võib sõlmitud lepinguga seotud klienditoe telefoninumbrina kasutamiseks teatavaks teha ainult kohaliku tava- või mobiiltelefoni standardnumbri või tarbija jaoks tasuta telefoninumbri, ja juhul kui kaupleja võib kättesaadavaks teha muu telefoninumbri, siis milline on sellel numbril helistamise kulu ülemmäär tarbijale, kes on liitumislepinguga soetanud kõnepaketi?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiiv 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ (ELT 2011, L 304, lk 64).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 13. novembril 2020 – UE versus ShareWood Switzerland AG ja VF**(Kohtuasi C-595/20)**

(2021/C 35/46)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: UE

Vastustajad kassatsioonimenetluses: ShareWood Switzerland AG, VF

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määruse (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma I“) ⁽¹⁾ artikli 6 lõike 4 punkti c tuleb tõlgendada nii, et tiikpuid ja balsapuid käsitlevaid müügilepinguid ettevõtja ja tarbija vahel, mille kohaselt omandatakse puud selleks, et need pärast kasvatamist langetada ja puit kasumi saamise eesmärgil maha müüa, ning mis sisaldavad sellekohast rendilepingut ja teenuse osutamise lepingut, tuleb pidada viidatud sätte tähenduses „lepinguks, mille eesmärgiks on kinnisasjaõigus või [kinnisasja üür või rent]“?

⁽¹⁾ ELT 2008, L 177, lk 6.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Törvényszék (Ungari) 12. novembril 2020 – DuoDecad Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Kohtuasi C-596/20)

(2021/C 35/47)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: DuoDecad Kft.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu direktiivi 2006/112 ⁽¹⁾ artikli 2 lõike 1 punkti c, artikli 24 lõiget 1 ja artiklit 43 tuleb tõlgendada nii, et oskusteabelitsentsi saaja – liidu liikmesriigis (põhikohtuasjas Portugalis) asutatud äriühing – ei osuta lõppkasutajale veebisaidil kättesaadavaid teenuseid, mistõttu ta ei saa olla teises liikmesriigis (põhikohtuasjas Ungaris) asutatud maksukohustuslane kui alltöövõtja oskusteabe tehnilise toe teenuse saaja, vaid maksukohustuslane osutab seda teenust viimati nimetatud liikmesriigis asutatud oskusteabelitsentsi andjale asjaoludel, milles litsentsisaaja:
 - a) omas esimeses liikmesriigis üüritud bürooruume, arvuti- ja kontoritaristut, koosseisulisi töötajaid ja ulatuslikku kogemust e-kaubanduse valdkonnas ning tal olid laialdasi rahvusvahelisi suhteid omav omanik ja e-kaubanduse valdkonnas kvalifitseeritud juht;
 - b) oli saanud oskusteavet, mis kajastas veebisaitide toimimise protsessi ja nende ajakohastamist, avaldas selle kohta arvamusi, tegi ettepanekuid nende protsesside muutmiseks ja kiitis neid heaks;
 - c) oli maksukohustuslane selle oskusteabe alusel osutatud teenuste saaja;
 - d) sai regulaarselt aruandeid alltöövõtjate osutatud teenuste kohta (eelkõige veebisaitide liikluse ja pangakontolt tehtud maksete kohta);
 - e) on registreerinud enda nimel veebidomeenid, millelt sai interneti teel siseneda veebisaitidele;
 - f) oli veebisaitidel kirjast teenuseosutajana;
 - g) tegi ise haldamistoiminguid veebisaitide populaarsuse säilitamiseks;

- h) sõlmis ise enda nimel lepinguid teenuse osutamiseks vajalike kaastöötajate ja alltöövõtjatega (eelkõige pankadega, kes pakuvad veebisaitidel kaardimakseteenust; veebisisu loojatega ja veebimeistritega, kes reklaamivad sisu);
- i) omas täielikku kõnealuse teenuse lõppkasutajatele osutamisega teenitud tulude vastuvõtmise süsteemi, näiteks pangakontosid, täielikku ainuõigust nende kontode käsutamiseks, lõppkasutajate andmebaasi, mis võimaldas neile teenuse osutamise eest arveid väljastada, ja omaette arvete koostamise tarkvara;
- j) märkis veebisaitidel füüsilise klienditeeninduse [kohana] enda registrijärgse asukoha esimeses liikmesriigis, ja
- k) on nii litsentsiandjast kui ka Ungari alltöövõtjatest, kes tegelevad oskusteabes kirjeldatud teatavate tehniliste protsesside läbiviimisega, sõltumatu äriühing.

võttes samuti arvesse, et: i) esimese liikmesriigi vastav ametiasutus on objektiivseid ja kolmandate isikute poolt kontrollitavaid asjaolusid kontrollima sobiva organina kinnitanud eespool kirjeldatud asjaolusid; ii) asjaolu, et selle liikmesriigi äriühing ei saanud kasutada makseteenuse pakkujat, kes tagaks veebisaidil maksekaardiga tehtud maksete vastuvõtmise, nii et samas liikmesriigis asutatud äriühing ei osutanud kunagi veebisaidil kättesaadavat teenust ei enne ega pärast vaadeldavat perioodi, takistas objektiivselt teenuse osutamist veebisaidi kaudu teises liikmesriigis, ning iii) litsentsi saanud äriühing ja temaga seotud ettevõtjad teenisid veebisaidi töötamiselt kasumit, mis on üldiselt suurem kui esimeses ja teises liikmesriigis käibemaksu kohaldamise tulemusel saadav vahe?

2. Kas käibemaksudirektiivi artikli 2 lõike 1 punkti c, artikli 24 lõiget 1 ja artiklit 43 tuleb tõlgendada nii, et oskusteabelitsentsi andja – teises liikmesriigis asutatud äriühing – osutab veebisaidil kättesaadavaid teenuseid lõppkasutajatele, mistõttu ta on maksukohustustlane kui alltöövõtja tehnilise oskusteabe teenuse saaja ja maksukohustustlane ei osuta sellist teenust esimeses liikmesriigis asutatud litsentsisaajale, asjaoludel, milles litsentsiandja äriühing:

- a) omas omavahendeid, mis koosnesid üksnes üüritud kontorist ja selle juhi kasutatud arvutist;
- b) omas ainsate koosseisuliste töötajatena ühte juhti ja õigusnõustajat, kes töötas osalise tööajaga mõni tund nädalas;
- c) omas ainsa lepinguna oskusteabe arendamise lepingut;
- d) hoolitses selle eest, et litsentsisaaja registreeriks temale kuuluvad domeeninimed litsentsisaajaga sõlmitud lepingu alusel enda nimel;
- e) ei nimetanud ennast, suheldes kolmandate isikute, eelkõige lõppkasutajate, pankade, kes pakuvad pangakaardimakset veebisaitidel, veebisisu loojate ja veebimeistritega, kes reklaamivad sisu, kunagi kõnealuste teenuste osutajaks;
- f) ei väljastanud veebiteenuste kohta kunagi tõendavaid dokumente pale litsentsitasu arve, ning

- g) ei omanud süsteemi (näiteks pangakontod ja muud taristud), mis võimaldanuks veebisaitide kaudu osutatud teenusega teenitud tulu vastu võtta, arvestades ühtlasi asjaolu, et vastavalt 17. detsembri 2015. aasta kohtuotsusele WebMindLicenses (C-419/14, EU:C:2015:832) ei ole iseenesest otsustav asjaolu, et litsentsiandjaks oleva äriühingu juht ja ainuaktsionär on oskusteabe looja ja et sellel isikul on lisaks mõjuvõim või kontroll nimetatud oskusteabe arendamise ja kasutamise ning sellel põhinevate teenuste osutamise üle, nii et füüsiline isik, kes on litsentsiandja äriühingu juht ja omanik, on ka nende alltöövõtjatest äriühingute juht ja/või omanik – ja lõppkokkuvõttes kaebaja omanik –, kes teevad teenuse osutamisel koostööd alltöövõtjatena litsentsisaaja tellimuse alusel, täites oma vastavaid nimetatud ülesandeid?

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Satversmes tiesa (Läti) 13. novembril 2020 – AS „Pilsētas zemes dienests“ versus Latvijas Republikas Saeima

(Kohtuasi C-598/20)

(2021/C 35/48)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Satversmes tiesa

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: AS „Pilsētas zemes dienests“

Vaidlustatud akti vastu võtnud institutsioon: Latvijas Republikas Saeima

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (¹), mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 135 lõike 1 punktis 1 sätestatud kinnisasja rendileandmise käibemaksuvabastust tuleb tõlgendada nii, et nimetatud erandit kohaldatakse kinnisasja sundkorras rendileandmise korral?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, see tähendab, et sundkorras rendileandmise korral on kinnisasja rendileandmine käibemaksust vabastatud, siis kas olukorras, kus kõikidel muudel juhtudel on kinnisasja rendileandmine käibemaksuga maksustatav, ei ole selline maksuvabastus vastuolus ühe põhimõttega nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, põhimõtetest, nimelt käibemaksu neutraalsuse põhimõttega?

(¹) ELT 2006, L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu) 13. novembril 2020 – UAB „Baltic Master“ versus Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Kohtuasi C-599/20)

(2021/C 35/49)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: UAB „Baltic Master“

Vastustaja: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, ⁽¹⁾ millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artikli 29 lõike 1 punkti d ja komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93, ⁽²⁾ millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artikli 143 lõike 1 punkti b, e või f tuleb tõlgendada nii, et ostjat ja müüjat peetakse omavahel seotud isikuteks, kui – nagu käesoleval juhul – puuduvad dokumendid (ametlikud andmed), mis tõendaksid äripartnerlust või kontrolli all olemist, kuid tehingute sõlmimise asjaolud on objektiivsete tõendite põhjal iseloomulikud mitte majandustegevusele tavapärastel tingimustel, vaid pigem juhtudele, mil 1) tehingupoolte vahel on iseäranis tihedad ärisuhted, mis põhinevad suurel vastastikusel usaldusel, või 2) üks tehingupool on teise kontrolli all või mõlemad ühe kolmanda isiku kontrolli all?
2. Kas määruse (EMÜ) nr 2913/92 artikli 31 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see keelab määrata tolliväärtust riigisisese andmebaasi andmete põhjal, mis puudutavad selliste sama päritoluga kaupade tolliväärtust, mis ei ole küll sarnased kaubad määruse (EMÜ) nr 2454/93 artikli 142 lõike 1 punkti d tähenduses, kuid kuuluvad samasse TARICi rubriiki?

⁽¹⁾ Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1992, L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307).

⁽²⁾ Komisjoni 2. juuli 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1993, L 253, lk 1; ELT eriväljaanne 02/06, lk 3).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal d'arrondissement (Luksemburg) 13. novembril 2020 –
Sovim SA versus Luxembourg Business Registers**

(Kohtuasi C-601/20)

(2021/C 35/50)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal d'arrondissement

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Sovim SA

Vastustaja: Luxembourg Business Registers

Eelotsuse küsimused**Küsimus nr 1**

Kas direktiivi (EL) 2018/843 ⁽¹⁾ artikli 1 lõike 15 punkt c – millega muudetakse direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ ⁽²⁾, artikli 30 lõike 5 esimest lõiku – on selles osas, milles see kohustab liikmesriike tegema teabe tegelike kasusaajate kohta kõikidel juhtudel kättesaadavaks laiema üldsuse igale liikmele ilma, et oleks vaja tõendada põhjendatud huvi, kehtiv:

- a) arvestades õigust era- ja perekonnaelu austamisele, mis on tagatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikliga 7, tõlgendatuna vastavalt Euroopa inimõiguste [ja põhivabaduste kaitse] konventsiooni artiklile 8, võttes arvesse eesmärgi, mida on nimetatud eelkõige direktiivi 2018/843 põhjendustes 30 ja 31, milles on silmas peetud konkreetselt võitlust rahapesu ja terrorismi rahastamisega, ning
- b) arvestades harta artikliga 8 tagatud õigust isikuandmete kaitsele, kuivõrd selle eesmärk on eelkõige tagada isikuandmete seaduslik, õiglane ja andmesubjektile läbipaistev töötlemine, andmete kogumise ja töötlemise eesmärkide piiramine ning võimalikult väheste andmete kogumine?

Küsimus nr 2

1. Kas direktiivi 2018/843 artikli 1 lõike 15 punkti g tuleb tõlgendada nii, et selles nimetatud erandlikud asjaolud – mille esinemise korral võivad liikmesriigid näha ette erandeid, mis puudutab juurdepääsu kogu teabele tegelike kasusaajate kohta või ühele osale sellest, kui laiema üldsuse juurdepääsu tulemusel tekiks tegeliku kasusaaja suhtes ebaproportsionaalselt suur kelmuse, inimröövi, šantažeerimise, väljapressimise, ahistamise, vägivalla või ähvardamise oht – esinevad ainult siis, kui tõendatakse ebaproportsionaalselt suurt kelmuse, inimröövi, šantažeerimise, väljapressimise, ahistamise, vägivalla või ähvardamise ohtu, mis tõepoolest tegeliku kasusaaja isikut puudutab ja on erandlik, konkreetne, tõeline ja vahetu?
2. Kas jaatava vastuse korral on direktiivi 2018/843 artikli 1 lõike 15 punkt g nii tõlgendatuna kehtiv, arvestades harta artikliga 7 tagatud õigust era- ja perekonnaelu austamisele ja harta artikliga 8 tagatud õigust isikuandmete kaitsele?

Küsimus nr 3

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määruse (EL) nr 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta ⁽³⁾ (edaspidi „määrus nr 2016/679“) artikli 5 lõike 1 punkti a, mille kohaselt peab isikuandmete töötlemine olema seaduslik, õiglane ja andmesubjektile läbipaistev, tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus:
 - a) see, kui tegeliku kasusaaja isikuandmed, mis on kantud vastavalt direktiivi 2015/849 artiklile 30 (muudetud direktiivi 2018/843 artikli 1 lõikega 15) loodud tegelike kasusaajate registrisse, on kättesaadavad laiemale üldsusele ilma juurdepääsu kontrolli ja põhjendamiseta ükskõik missuguse üldsuse hulka kuuluva isiku poolt ja ilma et andmesubjekt (tegelik kasusaaja) saaks teada, kes nende teda puudutavate isikuandmetega tutvusid, ega
 - b) see, kui niisuguse tegelike kasusaajate registri vastutav töötleja annab juurdepääsu tegelike kasusaajate isikuandmetele piiramata arvule isikutele, kelle hulk ei ole kindlaks määratav?
2. Kas määruse nr 2016/679 artikli 5 lõike 1 punkti b, millega kohustatakse piirama eesmärgi, tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus see, kui tegeliku kasusaaja isikuandmed, mis on kantud vastavalt direktiivi 2015/849 artiklile 30 (muudetud direktiivi 2018/843 artikli 1 lõikega 15) loodud tegelike kasusaajate registrisse, on kättesaadavad laiemale üldsusele, ilma et nende andmete vastutav töötleja suudaks tagada, et neid andmeid kasutatakse eranditult sel eesmärgil, milleks need koguti, st sisuliselt võitluses rahapesu ja terrorismi rahastamise vastu – eesmärk, mille järgimise eest vastutav organ ei ole laiem üldsus?
3. Kas määruse nr 2016/679 artikli 5 lõike 1 punkti c, millega kohustatakse koguma võimalikult vähe andmeid, tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus see, kui vastavalt direktiivi 2015/849 artiklile 30 (muudetud direktiivi 2018/843 artikli 1 lõikega 15) loodud tegelike kasusaajate registri kaudu saab laiem üldsus tutvuda lisaks tegeliku kasusaaja nime, sünnikuu ja -aasta, kodakondsuse ja elukohariigile ka kasu saamisega seotud huvide laadi ja ulatusega ning tema sünnikuupäeva ja -kohaga?
4. Kas määruse nr 2016/679 artikli 5 lõike 1 punktiga f – millega kohustatakse andmeid töötleva viisil, mis tagab isikuandmete asjakohase turvalisuse, sealhulgas kaitseb loata või ebaseadusliku töötlemise eest, mis tagab nende andmete terviklikkuse ja konfidentsiaalsuse – ei ole vastuolus piiramatu ning tingimusteta ja konfidentsiaalsuskohustusega juurdepääs tegelike kasusaajate isikuandmetele, mis on olemas vastavalt direktiivi 2015/849 artiklile 30 (muudetud direktiivi 2018/843 artikli 1 lõikega 15) loodud tegelike kasusaajate registris?
5. Kas määruse nr 2016/679 artikli 25 lõiget 2, mis tagab isikuandmete kaitse vaikimisi ning mille kohaselt ei tehta isikuandmeid vaikimisi ilma asjaomase isiku sekkumiseta määramata füüsiliste isikute ringile kättesaadavaks, tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus:
 - a) see, kui vastavalt direktiivi 2015/849 artiklile 30 (muudetud direktiivi 2018/843 artikli 1 lõikega 15) loodud tegelike kasusaajate register ei nõua, et laiema üldsuse hulka kuuluvad isikud, kes tutvuvad selle registri saidil tegeliku kasusaaja andmetega, registreeruksid sellel saidil, ega

- b) see, kui tegelikule kasusaajale ei edastata mingit teavet tema niisugusesse registrisse kantud isikuandmetega tutvumise kohta, ega
- c) see, kui nende töötlemise eesmärgist lähtudes ei kohaldata mingit piirangut nende isikuandmete ulatuse ja nendele juurdepääsemise osas?
6. Kas määruse nr 2016/679 artikleid 44–50, millega on kehtestatud ranged tingimused isikuandmete kolmandasse riiki edastamise suhtes, tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui tegeliku kasusaaja niisugused andmed, mis on kantud vastavalt direktiivi 2015/849 artiklile 30 (muudetud direktiivi 2018/843 artikli 1 lõikega 15) loodud tegelike kasusaajate registrisse, on kättesaadavad kõikidel juhtudel laiema üldsuse igale liikmele ilma, et viimane peaks tõendama põhjendatud huvi, ning ilma piiranguteta selle üldsuse asukoha osas?

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta direktiiv (EL) 2018/843, millega muudetakse direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist, ning millega muudetakse direktiive 2009/138/EÜ ja 2013/36/EL (ELT 2018, L 156, lk 43).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT 2015, L 141, lk 73).
- (³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT 2016, L 119, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Salzburg (Austria) 18. novembril 2020 – CS versus Eurowings GmbH

(Kohtuasi C-613/20)

(2021/C 35/51)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesgericht Salzburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja apellant: CS

Kostja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: Eurowings GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas lennuettevõtja enda töötajate streik, millele kutsus üles ametiühing palka ja/või sotsiaalhüvitisi puudutavate nõuete makspanekuks, võib olla „erakorraline asjaolu“ määruse (EÜ) nr 261/2004 (¹) artikli 5 lõike 3 tähenduses?
2. Kas see on nii vähemalt siis,
 - a) kui streigiüleskutsega kontserni emaettevõtja (Lufthansa AG) vastu ühinevad solidaarselt tütarettvõtja töötajad, et toetada ametiühing kaudu esitatud kontserni emaettevõtja salongipersonali nõudeid, ja
 - b) eelkõige juhul, kui tütarettvõtja töötajate streik pärast emaettevõtjaga kokkuleppe saavutamist „iseseisvub“, kuna ametiühing jätkab streiki konkreetsete põhjusteta ja seda koguni laiendab ning tütarettvõtja salongipersonal streigikutset järgib?
3. Kas erakorralise asjaolu tõendamiseks piisab tegutseva lennuettevõtja väitest, et hoolimata sellest, et kontserni emaettevõtja nõuded rahuldab, jätkas ametiühing streiki ilma põhjuseta ja selle kestvust lõpuks koguni laiendas, ja kellel on tõendamiskoormis juhul, kui olukorra täpsemad asjaolud jäid ebaselgeks?

4. Kas kostja tütarettevõtja juures 18. oktoobril 2019 ajavahemikuks 20. oktoobril 2019 kell 5,00 kuni kell 11,00 välja kuulutatud streik, mida 20. oktoobril 2019 kell 5,30 spontaanselt kuni sama päeva südaööni pikendati, on asjaolu, mis tegelikult väljub lennuettevõtja kontrolli alt?
5. Kas sellised meetmed nagu muudetud lennuplaani koostamine ja puuduva salongipersonali tõttu toimumata jäänud lendude asendamine allhankijate lendudega, arvestades eelkõige sihtkohti, kuhu ligipääs maismaad pidi on raskendatud, ja tehes vahet Saksamaa-siseste ja Euroopa-siseste lendude vahel, on kujunenud olukorras kohased meetmed, kui võtta lisaks arvesse, et sellel päeval toimuma pidanud 712 lennust oldi sunnitud tühistama kõigest 158 lendu?
6. Millised nõuded tuleb esitada tegutseva lennuettevõtja tõendamiskoormisele seoses tõendamisega, et võeti kõik tehniliselt ja majanduslikult vastuvõetavad ja sobivad meetmed?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Tallinna Halduskohus (Eesti) 18. novembril 2020 – AS Lux Express
Estonia versus Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium**

(Kohtuasi C-614/20)

(2021/C 35/52)

Kohtumenetluse keel: eesti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tallinna Halduskohus

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: AS Lux Express Estonia

Vastustaja: Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas juhtumit, kus ärilistel alustel reisijate riigisisest liinivedu tee-, vee- ja raudteeliikluses teostavatele kõikidele eraõiguslikele ettevõtjatele pannakse seadusega ühetaoline kohustus vedada teatud kategooriasse kuuluvaid reisijaid (eelkooliealist last, puudega kuni 16-aastast isikut, sügava puudega 16-aastast ja vanemat isikut, raske nägemispuudega isikut, sügava või raske nägemispuudega isiku saatjat, puudega isikut saatvat juht- või abikoera) tasuta, tuleb käsitleda avaliku teenindamise kohustuse panemisena Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23.10.2007 määruse (EÜ) nr 1370/2007 (¹), mis käsitleb avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 1191/69 ja (EMÜ) nr 1107/70, artikli 2 punkti e ja artikli 3 lõike 2 tähenduses?
 - 2) Kui tegemist on avaliku teenindamise kohustusega määruse nr 1370/2007 tähenduses, siis kas liikmesriigil on määruse nr 1370/2007 artikli 4 lõike 1 punkti b alapunkti i alusel õigus siseriikliku seadusega välistada vedajale sellise kohustuse täitmise eest hüvitise maksmine?
- Kui liikmesriigil on õigus välistada vedajale hüvitise maksmine, siis millistel tingimustel võib seda teha?
- 3) Kas määruse nr 1370/2007 artikli 3 lõige 3 võimaldab jätta määruse kohaldamisalast välja ka sellised üldeeskirjad, mis on suunatud teistele reisijatekategoriatele ette nähtud maksimumtariifide kehtestamisele kui viidatud normis nimetatud?

Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 järgne Euroopa Komisjoni teavitamise kohustus on ka juhul, kui maksimumtariife kehtestavad üldeeskirjad ei näe ette vedajale hüvitise maksmist?

-
- 4) Kui praegusele juhtumile ei kohaldu määrus nr 1370/2007, siis kas hüvitise väljamõistmiseks võib tulla alus mõnest teisest Euroopa Liidu õigusaktist (näiteks Euroopa Liidu põhiõiguste hartast)?
- 5) Millistele tingimustele peab vedaja kasuks väljamõistetav hüvitis vastama, et see oleks kooskõlas riigiabi reeglitega?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määrus nr 1370/2007EÜ, mis käsitleb avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 1191/69 ja (EMÜ) nr 1107/70 (ELT 2007, L 315, lk 1).

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 9. detsembri 2020. aasta otsus – Adraces versus komisjon

(Kohtuasi T-714/18) ⁽¹⁾

(Vahekohtuklausel – Partnerluse raamleping – Kohalik Europe Directi teabekeskus – Lepingu lõpetamine selle põhjust täpsustamata – Õiguskindlus – Hea usu põhimõte – Proportsionaalsus – Lepingupoole õiguste ja õiguspärase huvide järgimine – Õigus heale haldusele)

(2021/C 35/53)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Adraces – Associação para o Desenvolvimento da Raia Centro-Sul (Vila Velha de Ródão, Portugal) (esindajad: advokaadid G. Gentil Anastácio, D. Pirra Xarepe, J. Whyte ja M. Barros Silva)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Estrada de Solà ja M. Ilkova)

Ese

ELTL artikli 272 alusel esitatud nõue esiteks tuvastada, et partnerluse raamlepingu COMM/LIS/ED/2018-2020_1 „lõpetamine“ komisjoni poolt on tühine, ja teiseks kohustada komisjoni taastama olukord, milles hageja oli enne nimetatud „lõpetamist“.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Adraces – Associação para o Desenvolvimento da Raia Centro-Sulilt.

⁽¹⁾ ELT C 54, 11.2.2019.

Üldkohtu 9. detsembri 2020. aasta otsus – Repsol versus EUIPO – Basic (BASIC)

(Kohtuasi T-722/18) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu kujutismärk BASIC – Varasemad riigisisised ettevõtte nimed basic ja basic AG – Suhtelised keeldumispõhjused – Tähise kasutamine ulatuslikumalt kui kohaliku tähtsusega kaubanduses – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 4 ja artikli 53 lõike 1 punkt c (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 4 ja artikli 60 lõike 1 punkt c) – Osaline kehtetuks tunnistamine – Pärast Üldkohtu varasema otsuse tühistamist tehtud otsus – Tagasisaatja pädevuse puudumine – Määruse (EÜ) nr 216/96 artikkel 1d – Vastuhagi)

(2021/C 35/54)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Repsol, SA (Madrid, Hispaania) (esindajad: advokaadid J.-B. Devaureix ja J. C. Erdozain López)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: H. O'Neill ja V. Ruzek)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Basic AG Lebensmittel (München, Saksamaa) (esindaja: advokaat D. Altenburg)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 22. augusti 2018. aasta otsuse (asi R 178/2018-2) peale, mis käsitleb Basic Lebensmittelhandeli ja Repsoli vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) teise apellatsioonikoja 22. augusti 2018. aasta otsus (asi R 178/2018-2).
2. Vastuhagi kohta otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
3. Jätta EUIPO ja Basic AG Lebensmittelhandeli kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt kummaltki välja pool Repsol, SA kohtukuludest.

⁽¹⁾ ELT C 54, 11.2.2019.

Üldkohtu 2. detsembri 2020. aasta otsus – Thunus jt versus EIP

(Kohtuasi T-247/19) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus – EIP töötajaskond – Töötasu – Põhipalkade astmestiku iga-aastane kohandamine – Õiguskindlus – Õiguspärane ootus – Töötajaskonnaga konsulteerimine – Põhjendamiskohustus – Proportsionaalsus)

(2021/C 35/55)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Vincent Thunus (Contern, Luxemburg) ja teised hagejad, kelle nimed on esitatud lisas (esindaja: advokaat L. Levi)

Kostja: Euroopa Investeerimispank (esindajad: T. Gilliams, J. Klein ja J. Krueck, keda abistas advokaat P.-E. Partsch)

Ese

ELTL artikli 270 ja Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 50a alusel esitatud nõue esiteks tühistada otsused, mis sisaldasid hagejate 2018. aasta veebruari ja järgnevate kuude palgatõendites, ja millega rakendati EIP direktorite nõukogu 18. juuli 2017. aasta otsust, millega kehtestati uus lähenemine töötajaskonna töötasude üldisel tõstmisel, mis on kohaldatav kõigile EIP töötajatele, ning EIP halduskomitee 30. jaanuari 2018. aasta otsust, millega kinnitati töötasude kohandamise määraks 2018. aasta kohta 0,7 %, ning teiseks nõue hüvitada kahju, mis hagejatele väidetavalt nende otsuste tõttu tekkis.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Vincent Thunuse ja teiste lisas nimetatud hagejate kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Euroopa Investeerimispanka (EIP) kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 206, 17.6.2019.

Üldkohtu 2. detsembri 2020. aasta otsus – Thunus jt versus EIP**(Kohtuasi T-318/19) ⁽¹⁾****(Avalik teenistus – EIP töötajad – Töötasu – Töötasu iga-aastane kohandamine – Õiguskindlus – Õiguspärane ootus – Personaliga konsulteerimine – Põhjendamiskohustus – Proportsionaalsus)**

(2021/C 35/56)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Vincent Thunus (Contern, Luxemburg) ja 7 teist hagejat (esindaja: advokaat L. Levi)

Kostja: Euroopa Investeerimispank (esindajad: T. Gilliams, J. Klein ja J. Krueck, keda abistas advokaat P.-E. Partsch)

Ese

ELTL artikli 270 ja Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 50a alusel esitatud nõue tühistada esiteks hagejate 2019. aasta veebruari ja hilisemates töötasu teatistes sisalduvad otsused, millega kohaldatakse EIP direktorite nõukogu 18. juuli 2017. aasta otsust, milles on kindlaks määratud kõigile EIP töötajatele kohaldatava üldise palgatõusu uus lähenemine, direktorite nõukogu 11. detsembri 2018. aasta otsust, millega määratakse kindlaks 2019. aasta töötasude eelarve, ning EIP halduskomitee 30. jaanuari 2019. aasta otsust, millega on töötasu kohandamise baasmääraks aastaks 2019 määratud 0,8 %, ning teiseks hüvitada hagejatele nende otsustega väidetavalt tekitatud kahju.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Vincent Thunusi ja teiste hagejate, kelle nimed on esitatud lisas, kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja Euroopa Investeerimispanka (EIP) kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 246, 22.7.2019.

Üldkohtu 9. detsembri 2020. aasta otsus – Ace of spades versus EUIPO – Krupp ja Borrmann (JC JEAN CALL Champagne ROSÉ)**(Kohtuasi T-620/19) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu ruumilise kaubamärgi JC JEAN CALL Champagne ROSÉ taotlus – Varasemad Euroopa Liidu ruumilised kaubamärgid – Suhtelised keeldumispõhjused – Tähiste sarnasus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) – Maine rikkumise puudumine – Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 5 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 8 lõige 5))**

(2021/C 35/57)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Ace of spades Holdings LLC (New York, New York, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: advokaat A. Gómez López)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: A. Folliard-Monguiral)

Teised pooled apellatsioonikoja menetluses: Gerhard Ernst Krupp (München, Saksamaa) ja Elmar Borrmann (Reith, Austria)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 26. juuni 2019. aasta otsuse (asi R 1/2019-5) peale, mis käsitleb Ace of spades Holdingsi ning G. E. Kruppi ja E. Borrmanni vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 26. juuni 2019. aasta otsus (asi R 1/2019-5) osas, milles sellega jäeti rahuldamata Ace of spades Holdings LLC kaebus ja lükati tagasi vastulause, mis mõlemad tuginevad määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punktile b.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta poolte kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 399, 25.11.2019.

Üldkohtu 9. detsembri 2020. aasta otsus – Ace of spades versus EUIPO – Krupp ja Borrmann (JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE)

(Kohtuasi T-621/19) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu ruumilise kaubamärgi JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE taotlus – Varasemad Euroopa Liidu ruumilised kaubamärgid – Suhtelised keeldumispõhjused – Tähiste sarnasus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) – Maine rikkumise puudumine – Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 5 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 8 lõige 5))

(2021/C 35/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Ace of spades Holdings LLC (New York, New York, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: advokaat A. Gómez López)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: A. Folliard-Monguiral)

Teised pooled EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Gerhard Ernst Krupp (München, Saksamaa) ja Elmar Borrmann (Reith, Austria)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 20. juuni 2019. aasta otsuse (asi R 2/2019-5) peale, mis käsitleb Ace of spades Holdingsi ning G. E. Kruppi ja E. Borrmanni vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 20. juuni 2019. aasta otsus (asi R 2/2019-5) osas, milles sellega jäeti rahuldamata Ace of spades Holdings LLC kaebus ja lükati tagasi vastulause, mis mõlemad tuginevad määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punktile b.

2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta poolte kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 399, 25.11.2019.

Üldkohtu 9. detsembri 2020. aasta otsus – Ace of spades versus EUIPO – Krupp ja Borrmann (JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE)

(Kohtuasi T-622/19) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu ruumilise kaubamärgi JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE taotlus – Varasemad Euroopa Liidu ruumilised kaubamärgid – Suhtelised keeldumispõhjused – Tähiste sarnasus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) – Maine rikkumise puudumine – Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 5 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 8 lõige 5))

(2021/C 35/59)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Ace of spades Holdings LLC (New York, New York, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: advokaat A. Gómez López)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: A. Folliard-Monguiral)

Teised pooled EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Gerhard Ernst Krupp (München, Saksamaa) ja Elmar Borrmann (Reith, Austria)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 26. juuni 2019. aasta otsuse (asi R 3/2019-5) peale, mis käsitleb Ace of spades Holdingsi ning G. Kruppi ja E. Borrmanni vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 26. juuni 2019. aasta otsus (asi R 3/2019-5) osas, milles sellega jäeti rahuldamata Ace of spades Holdings LLC kaebus ja lükati tagasi vastulause, mis mõlemad tuginevad määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punktile b.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta poolte kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 399, 25.11.2019.

Üldkohtu 9. detsembri 2020. aasta otsus – GV versus komisjon

(Kohtuasi T-705/19) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus – Ametnikud – Psühholoogiline ahistamine – Abitaotlus – Taotluse tagasilükkamine – Teenistuse huvid – Ametikohtade võrdväarsus – Mõistlik aeg – Esialgsete tõendite puudumine – Vastutus)

(2021/C 35/60)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: GV (esindaja: advokaat B.-H. Vincent)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Mongin, M. Brauhoff ja T. Lilamand)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue esiteks tühistada komisjoni 5. veebruari 2019. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja abitaotlus, ning teiseks hüvitada varaline ja mittevaraline kahju, mis hagejal selle otsuse tõttu väidetavalt tekkis.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta GV kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 413, 9.12.2019.

Üldkohtu 9. detsembri 2020. aasta otsus – Man and Machine versus EUIPO – Bim Freelance (bim ready)

(Kohtuasi T-819/19) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering – Kujutismärk bim ready – Varasem Euroopa Liidu kujutismärk BIM freelance – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosuse puudumine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b – Kaubamärgitaotluses esitatud teenuste loetelu piiramine)

(2021/C 35/61)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Man and Machine Ltd (Thame Oxfordshire, Ühendkuningriik) (esindajad: advokaadid R. Peto ja C. Neu)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: L. Rampini ja V. Ruzek)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Bim Freelance Corp. (Miami, Florida, Ameerika Ühendriigid)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 17. septembri 2019. aasta otsuse (asi R 317/2019-1) peale, mis käsitleb Bim Freelance'i ja Man and Machine'i vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) esimese apellatsioonikoja 17. septembri 2019. aasta otsus (asi R 317/2019-1).
2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametilt (EUIPO).

⁽¹⁾ ELT C 27, 27.1.2020.

Üldkohtu 9. detsembri 2020. aasta otsus – easyCosmetic Swiss versus EUIPO – UWI (easycosmetic)**(Kohtuasi T-858/19) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk easyCosmetic – Absoluutne keeldumispõhjus – Kirjeldavus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c))**

(2021/C 35/62)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled*Hageja:* easyCosmetic Swiss GmbH (Baar, Šveits) (esindajad: advokaadid D. Terheggen ja S. Sullivan)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: A. Söder ja M. Fischer)*Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus:* UWI Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH (Bad Nauheim, Saksmaa) (esindajad: advokaadid M. Krisch, T. Guttai ja V. Wellens)**Ese**

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 4. oktoobri 2019. aasta otsuse (asi R 973/2019-2) peale, mis käsitleb UWI ja easyCosmetic Swissi vahelist kaubamärgi kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta EasyCosmetic Swiss GmbH kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukulud.
3. Jätta UWI Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 45, 10.2.2020.

Üldkohtu 9. detsembri 2020. aasta otsus – Promed versus EUIPO – Centrumelektroniki (Promed)**(Kohtuasi T-30/20) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk Promed – Absoluutne keeldumispõhjus – Eristusvõime puudumine – Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt b) (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b))**

(2021/C 35/63)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Promed GmbH kosmetische Erzeugnisse (Farchant, Saksamaa) (esindajad: advokaadid B. Sorg, B. Reinisch ja C. Raßmann)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: H. O'Neill, V. Ruzek ja S. Hanne)*Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus:* Centrumelektroniki sp.j. (Tarnowskie Góry, Poola) (esindaja: advokaat M. Kondrat)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 7. novembri 2019. aasta otsuse (asi R 614/2019-5) peale, mis käsitleb Centrumelektroniki ja Promed kosmetische Erzeugnisse vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Promed GmbH kosmetische Erzeugnisselt.

⁽¹⁾ ELT C 68, 2.3.2020.

Üldkohtu 9. detsembri 2020. aasta otsus – Almea versus EUIPO – Sanacorp Pharmahandel (Almea)

(Kohtuasi T-190/20) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu kujutismärgi Almea taotlus – Varasem rahvusvaheline sõnamärk MEA – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2021/C 35/64)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Almea Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindajad: *solicitor* R. Furneaux ja *solicitor* E. Humphreys)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: J. Mrozowski, J. Crespo Carrillo ja V. Ruzek)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Sanacorp Pharmahandel GmbH (Planegg, Allemagne) (esindajad: advokaadid I.-M. Helbig, S. Rengshausen ja S. Cobet-Nüse)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 15. jaanuari 2020. aasta otsuse (asi R 246/2019-2) peale, mis käsitleb Sanacorp Pharmahandeli ja Almea vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Almea Ltd-lt.

⁽¹⁾ ELT C 191, 8.6.2020.

Üldkohtu 7. detsembri 2020. aasta määrus – Militos Symvouleftiki versus komisjon**(Kohtuasi T-536/19) ⁽¹⁾****(Tühistamishagi – Teenuste hanked – Hankemenetlus – Teabevahetusürituste korraldamise valdkonnas teenuste osutamine komisjoni esinduse Kreekas arvel – Hankemenetluse tühistamine – Põhjendatud huvi puudumine – Vastuvõetamatus)**

(2021/C 35/65)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled*Hageja:* Militos Symvouleftiki AE (Ateena, Kreeka) (esindaja: advokaat K. Farmakidis-Markou)*Kostja:* Euroopa Komisjon (esindajad: J. Estrada de Solà ja A. Katsimerou)**Ese**

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 29. mai 2019. aasta otsus, millega tühistati hanketeade PR/2018-16/ATH, mis käsitleb teabevahetusürituste korraldamise valdkonnas teenuste osutamist tema esinduse Kreekas arvel.

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Jätta Militos Symvouleftiki AE kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 357, 21.10.2019.

Üldkohtu 4. detsembri 2020. aasta määrus – Agepha Pharma versus EUIPO – Apogepha Arzneimittel (AGEPHA)**(Kohtuasi T-792/19) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Vastulause tagasivõtmine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)**

(2021/C 35/66)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled*Hageja:* Agepha Pharma s.r.o. (Senec, Slovakkia) (esindaja: advokaat D. Göbel)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: D. Walicka)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Apogepha Arzneimittel GmbH (Dresden, Saksamaa) (esindajad: advokaadid A. Marx ja R. Kaase)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 26. augusti 2019 aasta otsuse (asi R 386/2019-2) peale, mis käsitleb Apogepha Arzneimittel GmbH ja Agepha Pharma s.r.o. vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.

2. Jätta Agepha Pharma s.r.o. ja Apogepha Arzneimittel GmbH kohtukulud nende endi kanda ja mõista kummaltki välja pool Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukuludest.

⁽¹⁾ ELT C 10, 13.1.2020.

Üldkohtu 1. detsembri 2020. aasta määrus – Tikal Marine Systems versus EUIPO – Ultra Safety Systems (Tikal Tef-Gel)

(Kohtuasi T-185/20) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Kehtetuks tunnistamise taotluse tagasivõtmine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2021/C 35/67)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Tikal Marine Systems GmbH (Norderstedt, Saksamaa) (esindaja: advokaat M. Mahnkopf)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: P. Sipos ja V. Ruzek)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Ultra Safety Systems Inc. (Mangonia Park, Florida, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid C. Eckhartt, A. von Mühlendahl ja P. Böhner)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 29. jaanuari 2020. aasta otsuse (asi R 2500/2018-4) peale, mis käsitleb Ultra Safety Systemsi ja Tikal Marine Systemsi vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta Tikal Marine Systems GmbH ja Ultra Safety Systems Inc. kohtukulud nende endi kanda ning mõista kummaltki välja pool Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukuludest.

⁽¹⁾ ELT C 191, 8.6.2020.

Üldkohtu 1. detsembri 2020. aasta määrus – Tikal Marine Systems versus EUIPO – Ultra Safety Systems (Ultra Tef-Gel)

(Kohtuasi T-192/20) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Kehtetuks tunnistamise taotluse tagasivõtmine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2021/C 35/68)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Tikal Marine Systems (Norderstedt, Saksamaa) (esindaja: advokaat M. Mahnkopf)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: P. Sipos ja V. Ruzek)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Ultra Safety Systems Inc. (Mangonia Park, Florida, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid C. Eckhardt, A. von Mühlendahl ja P. Böhrner)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 29. jaanuari 2020. aasta otsuse (asi R 2499/2018-4) peale, mis käsitleb Ultra Safety Systemsi ja Tikal Marine Systemsi vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta Tikal Marine Systems GmbH ja Ultra Safety Systems Inc. kohtukulud nende endi kanda ning mõista kummaltki välja pool Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukuludest.

⁽¹⁾ ELT C 191, 8.6.2020.

16. novembril 2020 esitatud hagi – Asian Gear versus EUIPO – Multimox (Tõukeratas)

(Kohtuasi T-685/20)

(2021/C 35/69)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Asian Gear BV (Pijnacker, Madalmaad) (esindaja: advokaat B. Gravendeel)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Multimox Holding BV (Rijen, Madalmaad)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse disainilahenduse omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidluslune disainilahendus: ühenduse disainilahendus nr 607 155-0002

Vaidlustatud otsus: EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 3. septembri 2020. aasta otsus asjas R 1042/2018-3

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus või muuta seda, nii, et tühistatakse ühenduse disainilahendus nr 607 155-0002;

Teise võimalusena:

— kinnitada tühistamisosakonna 30.aprilli 2018. aasta otsus ja tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista hageja kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

— Nõukogu määruse (EÜ) nr 6/2002 artikli 7 rikkumine.

16. novembril 2020 esitatud hagi – Asian Gear versus EUIPO – Multimox (Tõukeratas)
(Kohtuasi T-686/20)

(2021/C 35/70)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Asian Gear BV (Pijnacker, Madalmaad) (esindaja: advokaat B. Gravendeel)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Multimox Holding BV (Rijen, Madalmaad)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse disainilahenduse omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusluse disainilahendus: ühenduse disainilahendus nr 607 155-0004

Vaidlustatud otsus: EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 3. septembri 2020. aasta otsus asjas R 1043/2018-3

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus või muuta seda, nii, et tühistatakse ühenduse disainilahendus nr 607 155-0004;

Teise võimalusena:

— kinnitada tühistamisosakonna 30.aprilli 2018. aasta otsus ja tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista hageja kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

— Nõukogu määruse (EÜ) nr 6/2002 artikli 7 rikkumine.

18. novembril 2020 esitatud hagi – OG versus EIP
(Kohtuasi T-695/20)

(2021/C 35/71)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: OG (esindajad: advokaadid L. Levi ja M. Vandenbussche)

Kostja: Euroopa Investeerimispank

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

seetõttu

- mõista EIP-lt välja 16 kuu töötasu ja 6 kuu lahkumishüvitis ehk kokku 317 668 eurot hüvitisenõude esitamise seisuga 23. oktoobril 2019; seda summat tuleb väljamaksmise hetkel ajakohastada;
- mõista EIP-lt välja hüvitis mittevaralise kahju eest, mille suurus on *ex aequo et bono* hinnatuna 50 000 eurot;
- vajadusel tühistada hüvitise nõude rahuldamata jätmise otsus, mis kannab 9. märtsi 2020. aasta kuupäeva ja mis toimetati kätte 10. märtsil 2020;
- vajadusel tühistada vaide rahuldamata jätmise otsus, mis tehti 8. augustil 2020;
- menetlust korraldava meetmena nõuda võimalust tutvuda tööohutus ja töötervishoiu Luxembourgigi büroo (SSTL) aruandega;
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Selleks et põhjendada hagi, mille eesmärk on tuvastada Euroopa Investeerimispanka (EIP) vastutus tulenevalt mitmes sündmusest, mis nii eraldivõetuna kui ka üheskoos toovad ilmsiks EIP õigusvastase tegevuse, mille tulemusel tekkis hagejal kahju ja haigus, esitab hageja üheainsa väite, mille kohaselt on EIP rikkunud hoolitsemiskohustust ja hea halduse kohustust ning läbipaistvuse nõuet ja laiemalt üldist hoolsus- ja hoolikuskohustust, mis lasub kõigil tööandjatel.

Käesoleval juhul väidab hageja, et kui EIP oleks oma hoonetes regulaarselt rakendanud vajalikke turvameetmeid, ei oleks praktikandi traagiline enesetapp saanud aset leida. Ta väidab ka, et kui EIP oleks võtnud vastutuse seoses selle enesetapuga ja oleks käitunud oma töötajate – eriti selliste töötajate nagu hageja, kes selle enesetapuga vahetult kokku puutusid – suhtes läbipaistvalt, toetavalt, avatult ja abistavalt, ei oleks hageja tänasel päeval töövõimetu ja kannatav töötaja, kelle karjäär ja teened on tööandja silmis olematud, olgugi et ta teenis tööandjat lojaalselt.

Hageja väidab, et faktid näitavad, et EIP ei käitunud vastutustundliku ja kaitsva tööandjana, vaid hakkas pärast hageja praktikandi enesetappu ajama hagejat halvustavat ja alavääristavat joont kuni hageja vaimse ja füüsilise kokkuvarisemiseni. Hageja leiab, et pärast 30-aastast eeskujulikku teenistust koheldi teda keskpärase ja ebauusa töötajana.

27. novembril 2020 esitatud hagi – Mylan Ireland versus EMA

(Kohtuasi T-703/20)

(2021/C 35/72)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Mylan Ireland Ltd (Dublin, Iirimaa) (esindaja: advokaat J. Krens)

Kostja: Euroopa Ravimiamet (EMA)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada vastuvõetavaks ja põhjendatuks hageja hagiavaldus, mis on esitatud inimravimite komitee järelduse vastu, et Biogen Idec Ltd ravimil Tecfidera® on uuest üldisest müügiloast tulenev erineva toimeaine staatus, nagu nähtub 13. jaanuari 2014. aasta otsusest, millega kiidetakse heaks „Tecfidera® – Dimethyl Fumarate“ müügiluba;
- tühistada Euroopa Ravimiameti 1. oktoobri 2020. aasta otsus mitte rahuldada hageja müügiloataotlust ravimi Tecfidera geneerilise versioonile;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Ravimiametilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et kui õigusvastasuse väide on põhjendatud, ei ole vaidlustatud otsus õiguslikult vastuvõetav, kuna Euroopa Ravimiamet tegi hindamisvea, rikkus õigusnormi ja jättis täitmata oma põhjendamiskohustuse ning kohustuse teostada hoolikas ja põhjalik hindamine, nagu on sätestatud ELTL artiklis 296.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsus on õigusvastane, kuna „erineva toimeaine“ staatust oleks tulnud veel hinnata, kui hageja esitas taotluse menetlemise etapis oma vastuväited. Seega ei täitnud Euroopa Ravimiamet oma kohustusi nõuetekohaselt, eriti oma kohustust teostada hoolikas ja põhjalik hindamine ning esitada ELTL artikli 296 kohaselt põhjendused, ja seetõttu on vaidlustatud otsus õigusvastane.

30. novembril 2020 esitatud hagi – MiMedx Group versus EUIPO – DIZG (Epiflex)

(Kohtuasi T-706/20)

(2021/C 35/73)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: MiMedx Group, Inc. (Marietta, Georgia, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid J. Bogatz ja Y. Stone)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: DIZG Deutsches Institut für Zell- und Gewebeersatz gGmbH (Berliin, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusluse kaubamärk: ELi sõnamärk Epiflex ELi kaubamärk nr 1 281 385

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 25. septembri 2020. aasta otsus asjas R 133/2020-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista hageja kohtukulud välja EUIPO-lt ja menetluse teiselt poolelt.

Väited

- Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artiklit 58 koostoimes komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2017/1430 artikli 19 lõikega 1;
- rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklis 20 koostoimes artikliga 41 ette nähtud võrdsuse põhimõtet;
- rikutud on harta artikli 41 lõikes 1 ette nähtud õigust heale haldusele;
- rikutud on harta artiklis 47 ette nähtud õigust õiglasele kohtulikule arutamisele;
- Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 95 lõiget 2 koostoimes komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2017/1430 artikli 19 lõike 1 kolmanda lausega ja artikli 10 lõikega 7.

3. detsembril 2020 esitatud hagi – Puma versus EUIPO – CMS (CMS Italy)

(Kohtuasi T-711/20)

(2021/C 35/74)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Puma SE (Herzogenaurach, Saksamaa) (esindaja: advokaat P. GonzálezBueno Catalán de Ocón)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: CMS Costruzione macchine speciali SpA (Alonte, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidluslune kaubamärk: sõnalisi osi CMS Italy sisaldava kujutismärgi ELi nimetav rahvusvaheline registreering – ELi nimetav rahvusvaheline registreering nr 1 150 538

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 24. septembri 2020. aasta otsus asjas R 2215/2019-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja CMS Costruzione macchine speciali SpA-lt.

Väited

- Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõiget 5;
- rikutud on õiguskindluse, võrdse kohtlemise ja hea halduse põhimõtet.

3. detsembril 2020 esitatud hagi – Škoda Investement versus EUIPO – Škoda Auto (tiivaga varustatud noole kujund)**(Kohtuasi T-712/20)**

(2021/C 35/75)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled***Hageja:* Škoda Investement a.s. (Plzeň, Tšehhi Vabariik) (esindaja: advokaat L. Lorenc)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine menetluspool apellatsioonikojas:* Škoda Auto a.s. (Mladá Boleslav, Tšehhi Vabariik)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Taotleja:* apellatsioonikoja menetluse teine pool*Vaidlusalune kaubamärk:* ELi sõnamärk kujutismärk (tiivaga varustatud noole kujundi kujutis) – registreerimistaotlus nr 17 991 861*Menetlus EUIPOs:* vastulausemenetlus*Vaidlustatud otsus:* EUIPO neljanda apellatsioonikoja 6. oktoobri 2020. aasta otsus asjas R 284/2020-4**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus;
- tühistada vastulausete osakonna 9. detsembri 2019. aasta otsus vastulausemenetluses nr B003083007 tervikuna;
- saata asi vastulausete osakonnale uuesti läbivaatamiseks tagasi seoses kõigi registreerimistaotluses osutatud kaupade ja teenustega;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Esimese astme otsusega toime pandud menetlusnormide rikkumise tagajärgedele on antud ebaõige hinnang.

4. detsembril 2020 esitatud hagi – Degode versus EUIPO – Leo Pharma (Skinovea)**(Kohtuasi T-715/20)**

(2021/C 35/76)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled***Hageja:* DECODE – Dermago Development GmbH (Petershagen, Saksamaa) (esindajad: advokaadid O. Spieker, A. Schönfleisch ja N. Willich)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Leo Pharma A/S (Ballerup, Taani)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi Skinovea taotlus – registreerimistaotlus nr 17 898 565

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 4. septembri 2020. aasta otsus asjas R 337/2020-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b.

9. detsembril 2020 esitatud hagi – Ühisettevõtte Clean Sky versus NG

(Kohtuasi T-721/20)

(2021/C 35/77)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: ühisettevõtte Clean Sky (esindajad: advokaat M. Velardo ja B. Mastantuono)

Kostja: NG

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- mõista kostjalt välja 141 094,80 eurot seoses toetuslepinguga nr 632506 „Wireless Flexible sensor co-operation for structural health Diagnosis/prognosis“ Euroopa Liidu seitsmenda raamprogrammi raames, millele lisandub intress 3,5 % Euroopa Keskpanga poolt oma peamiste refinantseerimistehingute puhul kohaldatava intressimäära alusel, alates 9. juulist 2019 kuni tegeliku tasumiseni kuupäevani.
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmise väite.

Kostja rikkus oma lepingulisi kohustusi, kui ta jättis tagasi maksmata summa seoses personalikuludega, mida ei loeta toetuskõlblikuks. Selle tagajärjel väljastas hageja 23. mail 2019 võlateate 141 094,80 euro suurusele summale, mis oli juba makstud äriühingule Alpha Consulting Service Srl vastavalt toetuslepingu sätetele. Käesoleval juhul ei tekita mingit kahtlust faktilised asjaolud, mille alusel tekivad lepingulised kohustused kostjale kui osanikule ja esindajale äriühingus Alpha Consulting Service Srl, mis on äriregistrist kustutatud. Äriühingu vastuväited võlateate väljastamise peale on üldised, puudulikud ja tõenditega põhistamata ning näivad seega täielikult alusetud. Seetõttu on hagejal õigus nõuda sisse makstud summade hüvitamist ja tagasimaksmist koos viivisega.

10. detsembril 2020 esitatud hagi – Far Polymers jt versus komisjon

(Kohtuasi T-722/20)

(2021/C 35/78)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hagejad: Far Polymers Srl (Filago, Itaalia), Gamma Chimica SpA (Milano, Itaalia), Carbochem Srl (Castiglione Olona, Itaalia), Jeniuschem Srl (Gallarate, Itaalia) (esindajad: advokaadid G. Abbatescianni ja E. Patti)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul tunnistada hagi vastuvõetavaks ja tühistada komisjoni 25. septembri 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/1336, millega kehtestatakse lõplikud dumpinguvastased tollimaksud Hiina Rahvavabariigist pärit teatavate polüvinüülalkoholide impordi suhtes.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kaheksa väidet.

Esimese väite kohaselt rikuti teatavaid õigusnorme ja tehti ilmselge hindamisviga liidu teatavate polüvinüülalkoholide turu määratlemisel, kuivõrd komisjon hõlmas selles lisaks vabal turul tegutsevatele ettevõtjatele ka need ettevõtjad, kes tegutsevad tootmisharusisesel turul, ning need tootjad, kes ka impordivad. Niisugune viga (a) muutis ekslikuks selle kahju kindlaksmääramise, mida kandis liidu tööstus, mis siin koosneb faktiliselt üksnes hagejast; (b) viis niisuguste dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamiseni, mis ei soodusta vaba konkurentsi liidu turul, vaid üksnes hagejat või kolmandaid riike; (c) viis selleni, et liidu tööstuse kõigi muude osapoolte (tootjad, importijad, kasutajad) huve dumpinguvastaste tollimaksudega seoses ei hinnatud asjakohaselt; (d) põhjustas määruse vastuolu kõigi varasemate määrustega, mille kohaselt liidu tööstuse tootmisvõimsus oli ebapiisav ja mis nägid ette dumpinguvastastest tollimaksudest vabastatud kvoodid. Samadel põhjustel on vaidlustatud määrusega lisaks kuritarvitatud võimu.

Teise väite raames märgib hageja, et vaidlustatud meede on vastuolus ELTL artikli 102 kohaste põhimõtetega; et selles on lisaks tehtud ilmselge hindamisviga ja kuritarvitatud võimu osas, milles selle tagajärjel luuakse polüvinüülalkoholide turul turgu valitsev seisund hagejale, kes on ainus liidu vabal turul tegutsev tootja ja kel on suurem tootmisvõimsus. Meede ei võta arvesse dokumentaalseid tõendeid hageja poolt varem tõendatud konkurentsivastase käitumise kohta, mille raames on keeldutud turustamast madalakvaliteedilisi polüvinüülalkohole hinnaga, mis võtaks arvesse madalamaid tootmiskulusid.

Kolmas väide, millega vaidlustatakse dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamise meetme põhistus vastuolu tõttu ELTL artikliga 296 ning ilmselge hindamisvea tõttu, sest komisjon keeldus jagamast liidu turgu kõrge- ja madalakvaliteedilisteks segmentideks hoolimata sellest, et ta tegi kindlaks, et müüakse kahe erineva kvaliteediga polüvinüülalkohole, millel on vägagi erinevad tootmiskulud, sihtgrupid ja hinnad. Need eri kvaliteeditasemed ei ole kattuvad ega omavahel äravahetatavad. Turu segmentideks jagamisel oleks komisjonil tulnud madalakvaliteedilised polüvinüülalkoholid dumpinguvastastest tollimaksust vabastada.

Neljas väide puudutab polüvinüülalkoholide tootmisel kasutatavat põhitoorainet vinüülatsetaatmonomeeri. Kui komisjon määras dumpingumarginaali kindlaksmääramise tarbeks kindlaks normaalväärtuse, ei võtnud ta arvesse Hiina polüvinüülalkoholide hinnamoonutuste puudumist; sealsed hinnad on rahvusvahelise turu omadega vastavuses. Samamoodi jättis komisjon kahjumarginaali kindlaksmääramisel arvesse võtmata Hiina eksportijate väiksemad kulud – nad säästavad vertikaalse integreerituse tõttu polüvinüülalkoholide kuludelt.

Viiendas väites tuuakse esile, et komisjon põhjendas vaidlustatud meedet vääralt ja vastuoluliselt, rikkudes ELTL artiklit 296, jättes tähelepanu pööramata sellele, kuidas metanool mõjutab Hiina tootjate kulude kindlaksmääramist, ja seega ei tunnustanud komisjon kahjumarginaali kindlaksmääramisel suhtelist ekspordihindade kohandamist sellise kuluteguri osas.

Kuuenda väitega vaidlustab hageja meetme selle osa, milles komisjon võimaldas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 952/2013 artikli 254 alusel erandi paberitööstuses kasutatavate polüvinüülalkoholide impordi osas, sest seda erandit (a) ei laiendatud muu lõppkasutuse tarbeks, mis on täpselt samas olukorras kui paberitööstus; ning seda (b) kohaldati üksnes polüvinüülalkoholide segamise suhtes, jättes pelga impordi välja.

Seitsmenda väite kohaselt rikuti ELTL artiklit 296 ning alusmääruse põhjendust 12, artikli 6 lõiget 8, sest komisjon otsustas, et ta ei võta arvesse teatavaid argumente üksnes seetõttu, et nende esitajaks olid asjast huvitatud pooled, mitte aga Hiina importijad. Sellega kehtestas komisjon meelevaldselt põhimõtte, et ainult teatavad isikute rühmad saavad vaidlustada meetme vastuvõtmise liidu institutsioonide poolt.

Viimane ja kaheksas väide käsitleb ELTL artikli 296 ja alusmääruse artikli 19 rikkumist seoses teabega tutvumise võimalustega. Komisjon kogus terve hulga andmeid, mis ei ole konfidentsiaalsed, ent ei teinud neid huvitatud isikutele kättesaadavaks. Seetõttu ei olnud huvitatud pooltel võimalik saada ülevaadet komisjoni põhjendustest vaidlustatud meetme võtmisel.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu
Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET